Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0147

Raportul Comisiei pe 2025 privind statul de drept

Rezoluția Parlamentului European din 29 aprilie 2026 referitor la Raportul Comisiei pe 2025 privind statul de drept (2025/2239(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (3) și articolele 5, 6, 7, 11, 19 și 49,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele legate de respectarea, protecția și promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în Uniune, printre care articolele 70, 258, 259, 260, 263, 265 și 267,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”),

– având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2025 intitulată „Raportul din 2025 privind statul de drept – Situația statului de drept în Uniunea Europeană” (COM(2025)0900) și anexa la aceasta, care cuprinde recomandări pentru statele membre,

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii[1] (Regulamentul privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului

[1] JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.

European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize[2] (Regulamentul privind dispozițiile comune),

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii[3] (Regulamentul financiar), în special articolul 6 alineatul (3),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/692 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1381/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 390/2014 al Consiliului[4],

– având în vedere pachetul de propuneri al Comisiei pentru un cadru financiar multianual 2028-2034,

– având în vedere instrumentele ONU privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cum ar fi Declarația universală a drepturilor omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (ICERD), Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH), Declarația ONU cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice, recomandările formulate în cadrul Forumului ONU pentru problemele minorităților, recomandările și rapoartele evaluării periodice universale a ONU, precum și jurisprudența organelor ONU instituite prin tratate și procedurile speciale ale Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite,

– având în vedere Principiile ONU referitoare la statutul instituțiilor naționale (Principiile de la Paris), adoptate prin Rezoluția nr. 48/134 din 20 decembrie 1993 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor

---

2 JO L 231, 30.6.2021, p. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.

3 JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

4 JO L 156, 5.5.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/692/oj.

Unite,

– având în vedere Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, adoptată în 1998, și Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate în iunie 2004,

– având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului, Carta socială europeană, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și a Comitetului european pentru drepturile sociale și convențiile, recomandările, rezoluțiile, avizele și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de Miniștri, ale Comisarului pentru drepturile omului, ale Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței, ale Comitetului director pentru combaterea discriminării, diversitate și incluziune, ale Comisiei de la Veneția și ale altor organisme ale Consiliului Europei,

– având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,

– având în vedere Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare și Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei,

– având în vedere cel de-al 34-lea raport general privind activitățile din 2024 ale Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante al Consiliului Europei,

– având în vedere cel de-al 25-lea raport general de activitate (2024) al Grupului de state împotriva corupției (GRECO) al Consiliului Europei,

– având în vedere Memorandumul de înțelegere dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană din 23 mai 2007 și Concluziile Consiliului din 17 decembrie 2024 privind prioritățile UE pentru cooperarea cu Consiliul Europei pentru perioada 2025-2026,

– având în vedere Convenția Consiliului Europei privind protecția profesiei de avocat, adoptată la 12 martie 2025 și deschisă spre semnare la 13 mai 2025,

– având în vedere Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale[5],

– având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism

---

5 JO L 65, 11.3.2016, p. 1, http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj.

al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale[6],

– având în vedere propunerea Comisiei din 20 decembrie 2017 de decizie a Consiliului privind constatarea unui risc clar de încălcare gravă de către Republica Polonă a statului de drept (COM(2017)0835), prezentată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE,

– având în vedere rezoluția sa din 7 februarie 2018 referitoare la protecție și nediscriminare în ceea ce privește minoritățile în statele membre ale UE[7],

– având în vedere rezoluția sa din 1 martie 2018 referitoare la decizia Comisiei de a activa articolul 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește situația din Polonia[8],

– având în vedere rezoluția sa din 19 aprilie 2018 referitoare la necesitatea instituirii unui instrument pentru valori europene, destinat sprijinirii organizațiilor societății civile care promovează valorile fundamentale ale Uniunii Europene la nivel local și național[9],

– având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la o propunere prin care invită Consiliul să stabilească, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, existența unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea[10],

– având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2018 referitoare la standardele minime pentru minorități în UE[11],

– având în vedere rezoluția sa din 14 noiembrie 2018 referitoare la necesitatea unui mecanism cuprinzător la nivelul UE pentru protejarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale[12],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 3 aprilie 2019 intitulată „Consolidarea în continuare a statului de drept în cadrul Uniunii – Situația actuală și posibile etape ulterioare” (COM(2019)0163),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 17 iulie 2019 intitulată „Consolidarea statului de drept în cadrul Uniunii – Plan de acțiune” (COM(2019)0343),

– având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2020 referitoare la

---

6 JO C 215, 19.6.2018, p. 162.
7 JO C 463, 21.12.2018, p. 21.
8 JO C 129, 5.4.2019, p. 13.
9 JO C 390, 18.11.2019, p. 117.
10 JO C 433, 23.12.2019, p. 66.
11 JO C 363, 28.10.2020, p. 13.
12 JO C 363, 28.10.2020, p. 45.

instituirea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale[13],

– având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2020 referitoare la impactul măsurilor privind COVID-19 asupra democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale[14],

– având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la inițiativa cetățenească europeană „Minority SafePack – un milion de semnături pentru diversitate în Europa”[15],

– având în vedere rezoluția sa din 11 martie 2021 referitoare la declararea UE ca zonă de libertate a persoanelor LGBTIQ[16],

– având în vedere rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la situația statului de drept în Uniunea Europeană și aplicarea Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 privind condiționalitatea[17],

– având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la Raportul Comisiei din 2020 privind statul de drept[18],

– având în vedere o directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului,

– având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2021 referitoare la elaborarea unor orientări pentru aplicarea regimului general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii[19],

– având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE[20],

– având în vedere rezoluția sa din 11 noiembrie 2021 referitoare la consolidarea democrației și a libertății și pluralismului mass-mediei în UE: recurgerea nejustificată la acțiuni de drept civil și penal

---

13 JO C 395, 29.9.2021, p. 2.
14 JO C 415, 13.10.2021, p. 36.
15 JO C 445, 29.10.2021, p. 70.
16 JO C 474, 24.11.2021, p. 140.
17 JO C 67, 8.2.2022, p. 86.
18 JO C 81, 18.2.2022, p. 27.
19 JO C 99, 1.3.2022, p. 146.
20 JO C 117, 11.3.2022, p. 88.

pentru a reduce la tăcere jurnaliștii, ONG-urile și societatea civilă[21],

– având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2021 referitoare la evaluarea măsurilor preventive pentru a preîntâmpina corupția, cheltuielile neconforme și deturnarea fondurilor UE și a celor naționale în cazul fondurilor de urgență și în domeniile de cheltuieli legate de crize[22],

– având în vedere rezoluția sa din 8 martie 2022 referitoare la restrângerea spațiului societății civile în Europa[23],

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la statul de drept și consecințele hotărârii CEJ[24],

– având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2022 referitoare la Raportul Comisiei din 2021 privind statul de drept[25],

– având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2022 referitoare la statul de drept și posibila aprobare a planului național de redresare al Poloniei (MRR)[26],

– având în vedere rezoluția sa din 15 septembrie 2022 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2020 și 2021[27],

– având în vedere rezoluția sa din 15 septembrie 2022 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a existenței unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea[28],

– având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2022 referitoare la creșterea numărului de infracțiuni motivate de ură împotriva persoanelor LGBTIQ+ în întreaga Europă, având în vedere recentele crime homofobe din Slovacia[29],

– având în vedere rezoluția sa din 10 noiembrie 2022 referitoare la justiția rasială, nediscriminarea și combaterea rasismului în UE[30],

– având în vedere rezoluția sa din 24 noiembrie 2022 referitoare la evaluarea modului în care Ungaria respectă condițiile privind statul

---

21 JO C 205, 20.5.2022, p. 2.
22 JO C 251, 30.6.2022, p. 48.
23 JO C 347, 9.9.2022, p. 2.
24 JO C 347, 9.9.2022, p. 168.
25 JO C 479, 16.12.2022, p. 18.
26 JO C 493, 27.12.2022, p. 108.
27 JO C 125, 5.4.2023, p. 80.
28 JO C 125, 5.4.2023, p. 463.
29 JO C 149, 28.4.2023, p. 22.
30 JO C 161, 5.5.2023, p. 10.

de drept prevăzute de Regulamentul privind condiționalitatea și situația actuală a PNRR-ului Ungariei[31],

– având în vedere rezoluția sa din 30 martie 2023 referitoare la statul de drept în 2022 – situația statului de drept în Uniunea Europeană[32],

– având în vedere rezoluția sa din 18 aprilie 2023 referitoare la relațiile instituționale dintre UE și Consiliul Europei[33],

– având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2023 referitoare la încălcările statului de drept și ale drepturilor fundamentale în Ungaria și înghețarea fondurilor UE[34],

– având în vedere raportul Comisiei sale de anchetă pentru examinarea utilizării Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente (PEGA) și recomandarea sa din 15 iunie 2023 adresată Consiliului și Comisiei în urma investigării presupuselor încălcări și administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu utilizarea Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente[35],

– având în vedere rezoluția sa din 11 iulie 2023 referitoare la legea electorală, comisia de anchetă și statul de drept din Polonia[36],

– având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 6 decembrie 2023 intitulată „Ura nu își are locul aici: o Europă unită împotriva urii” (JOIN(2023)0051),

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană – raport anual 2022 și 2023[37],

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la includerea discursului de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură în lista infracțiunilor incriminate de UE[38],

– având în vedere rezoluția sa din 28 februarie 2024 intitulată „Raport

---

31 JO C 167, 11.5.2023, p. 74.
32 JO C 341, 27.9.2023, p. 2.
33 JO C, C/2023/442, 1.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/442/oj.
34 JO C, C/2023/1223, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1223/oj.
35 JO C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
36 JO C, C/2024/3995, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3995/oj.
37 JO C, C/2024/5739, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5739/oj.
38 JO C, C/2024/5733, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5733/oj.

referitor la Raportul Comisiei din 2023 privind statul de drept”[39],

– având în vedere rezoluția sa din 29 februarie 2024 referitoare la aprofundarea integrării UE în vederea extinderilor viitoare[40],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1083 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de stabilire a unui cadru comun pentru serviciile mass-media în cadrul pieței interne și de modificare a Directivei 2010/13/UE (Regulamentul european privind libertatea mass-mediei)[41],

– având în vedere rezoluția sa din 24 aprilie 2024 referitoare la audierile în curs organizate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește Ungaria pentru a întări statul de drept și implicațiile lor bugetare[42],

– având în vedere încheierea procedurii prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește Polonia, anunțată de Comisie la 29 mai 2024, în urma măsurilor luate de Polonia pentru a restabili conformitatea cu standardele UE privind statul de drept,

– având în vedere concluziile Consiliului European din 27 iunie 2024, care includ o foaie de parcurs pentru activitățile viitoare privind reformele interne,

– având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 (JOIN(2020)0005), prelungit până în 2027,

– având în vedere raportul Comisiei din 10 octombrie 2024 intitulat „Finanțare pentru promovarea, protejarea și asigurarea respectării drepturilor fundamentale – Raportul anual pe 2024 privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a UE” (COM(2024)0456),

– având în vedere rezoluția sa din 7 mai 2025 referitoare la un buget pe termen lung revizuit pentru Uniune într-o lume în schimbare[43],

– având în vedere propunerea Comisiei din 16 iulie 2025 de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2028-2034 (COM(2025)0571),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 8 octombrie 2025, intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru

---

39 JO C, C/2024/6743, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6743/oj.
40 JO C, C/2024/6746, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6746/oj.
41 JO L, 2024/1083, 17.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj.
42 JO C, C/2025/3705, 17.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3705/oj.
43 Texte adoptate, P10_TA(2025)0090.

persoanele LGBTIQ 2026-2030”,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2025 intitulată „Comunicare privind politica de extindere a UE” (COM(2025)0690) și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care o însoțesc (Pachetul de extindere din 4 noiembrie 2025),

– având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 12 noiembrie 2025 intitulată „Scutul european pentru democrație: consolidarea democrațiilor puternice și reziliente” (JOIN(2025)0791),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2025 intitulată „Strategia UE pentru societatea civilă” (COM(2025)0790),

– având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2025 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a existenței unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea[44],

– având în vedere rezoluția sa din 18 decembrie 2025 referitoare la punerea în aplicare a mecanismului de condiționalitate bazat pe statul de drept[45],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 20 ianuarie 2026 intitulată „Uniunea egalității: Strategia de combatere a rasismului pentru perioada 2026-2030” (COM(2026)0012),

– având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene din 17 decembrie 2024 privind asigurarea respectării dreptului UE (28/2024), din 22 februarie 2024 privind statul de drept în UE (03/2024) și din 10 ianuarie 2022 privind sprijinul UE pentru supremația legii în Balcanii de Vest (01/2022), documentul său de analiză din 28 februarie 2024 referitor la raportarea Comisiei cu privire la statul de drept (02/2024) și raportul special privind transparența finanțării acordate de UE ONG-urilor (11/2025), precum și recomandările formulate în acestea,

– având în vedere Orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană 2024-2029, prezentate Parlamentului la 18 iulie 2024 de Ursula von der Leyen, atunci candidată la funcția de președinte al Comisiei, discursul Președintei Comisiei privind starea Uniunii din 10 septembrie 2025 în Parlamentul European și comunicarea Comisiei din 21 octombrie 2025 intitulată „Programul de lucru al Comisiei 2026” (COM(2025)0870),

---

44 Texte adoptate, P10_TA(2025)0283.
45 Texte adoptate, P10_TA(2025)0343.

– având în vedere sondajele Eurobarometru din 2024 și 2025,

– având în vedere concluziile sondajului Eurobarometru Flash nr. 569 din septembrie 2025 privind provocările și prioritățile UE,

– având în vedere rapoartele, sondajele și avizele Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA),

– având în vedere contribuția FRA transmisă Comisiei în contextul elaborării raportului din 2025 privind statul de drept,

– având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor din 2 aprilie 2025 intitulat „Perspectiva locală și regională în punerea în aplicare a statului de drept în Uniunea Europeană”,

– având în vedere raportul realizat în cadrul proiectului Rule of Law Clinic de Institutul pentru Democrație al Central European University intitulat „Rule of Law beyond the EU Member States: Assessing the Union’s Performance 2025 (Statul de drept dincolo de statele membre ale UE: Evaluarea performanței Uniunii în 2025)”,

– având în vedere studiul solicitat de Comisia pentru bugete intitulat „The tools for protecting the EU budget from breaches of the rule of law: the Conditionality Regulation in context” (Instrumentele de protecție a bugetului UE împotriva încălcărilor statului de drept: Regulamentul privind condiționalitatea în context)[46],

– având în vedere rezoluția sa referitoare la încălcările democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale în statele membre,

– având în vedere rapoartele de feedback, rapoartele de misiune, întrebările cu solicitare de răspuns scris și răspunsurile Grupului său de monitorizare a democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale (DRFMG)[47],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru bugete, precum și avizul Subcomisiei pentru

---

46 Rubio, E. et al., „The tools for protecting the EU budget from breaches of the rule of law: the Conditionality Regulation in context”, Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic pentru afaceri bugetare, aprilie 2023.

47 Pentru toate activitățile de monitorizare ale DRFMG, a se vedea: pentru ultima legislatură: https://www.europarl.europa.eu/committees/ro/libe-democracy-rule-of-law-and-fundament/product-details/20190103CDT02662, iar pentru această legislatură: https://www.europarl.europa.eu/committees/ro/working-group-democracy-rule-of-law-and-/product-details/20241205CDT13884.

drepturile omului,

– având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A10-0091/2026),

A. întrucât UE este întemeiată pe următoarele valori: respectarea demnității umane, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, așa cum sunt prevăzute la articolul 2 din TUE, reflectate în Cartă și incluse în tratatele internaționale privind drepturile omului; întrucât Carta face parte din dreptul primar al UE; întrucât aceste valori sunt comune statelor membre și ar trebui respectate și promovate activ atât de UE, cât și de fiecare stat membru în parte în toate politicile lor, atât la nivel intern, cât și la nivel extern, în mod constant; întrucât statele membre ar trebui să se asigure că nu există regrese în ceea ce privește protecția valorilor consacrate la articolul 2 din TUE; întrucât orice subminare a acestor valori reprezintă o amenințare sistemică la adresa drepturilor și libertăților persoanelor care trăiesc în UE;

B. întrucât articolul 49 din TUE prevede că orice stat european care solicită aderarea la UE trebuie să respecte și să se angajeze să promoveze valorile menționate la articolul 2 din TUE; întrucât aderarea trebuie să rămână un proces bazat strict pe merite, fundamentat pe respectarea criteriilor de la Copenhaga, în special a celor referitoare la democrație, statul de drept și drepturile omului; întrucât criteriile de la Copenhaga stipulează că aceste principii nu pot fi ignorate sau reinterpretate după aderare; întrucât aderarea necesită, de asemenea, alinierea treptată la politicile și pozițiile UE, inclusiv la politica externă și de securitate comună și, în special, la abordarea sa bazată pe drepturile omului;

C. întrucât statul de drept, drepturile fundamentale, funcționarea instituțiilor democratice, reforma administrației publice și criteriile economice constituie elementele fundamentale ale procesului de aderare la UE; întrucât reformele credibile și realizările ireversibile în aceste domenii sunt esențiale pentru a asigura egalitatea în fața legii și exercitarea efectivă a drepturilor fundamentale;

D. întrucât, în conformitate cu concluziile Consiliului European din 27 iunie 2024, reformele interne ar trebui să avanseze în paralel cu procesul de extindere, pentru a se asigura că politicile UE sunt adecvate pentru viitor;

E. întrucât situația persoanelor aparținând minorităților ar trebui monitorizată periodic și reflectată în raportul privind statul de drept;

F. întrucât UE ar trebui să susțină și să protejeze în mod activ, în limitele competențelor sale, drepturile sociale și fundamentale pe care s-a clădit; întrucât deficiențele persistente în ceea ce privește protecția drepturilor economice și sociale – inclusiv dreptul la

condiții de muncă echitabile și juste, securitate și protecție socială, accesul la asistență medicală și educație, sprijinul pentru accesul la locuințe adecvate și principiul nediscriminării – trebuie considerate o amenințare gravă la adresa valorilor consacrate la articolul 2 din TUE;

G. întrucât, în 2025, UE s-a confruntat cu provocări grave și cu un regres al democrației în statele sale membre în ceea ce privește protecția statului de drept, a democrației și a drepturilor fundamentale, care sunt toate legate în mod intrinsec; întrucât Raportul din 2025 privind statul de drept identifică deficiențe structurale în sistemele judiciare, în aplicarea măsurilor anticorupție, în funcția publică, în guvernanța mass-mediei și în echilibrul puterilor, confirmând totodată evoluția pozitivă din mai multe state membre și arătând că ciclul anual privind statul de drept continuă să încurajeze și să susțină progresul;

H. întrucât FRA subliniază în Raportul privind drepturile fundamentale din 2025[48] că schimbările geopolitice și evoluțiile legislative și societale deopotrivă pun la încercare drepturile fundamentale în UE, iar politicile identitare care dezbină contribuie la creșterea nivelurilor de rasism și ură, provocând suferință persoanelor cu diverse origini etnice și comunităților religioase; întrucât raportul menționează, de asemenea, că discursul instigator la ură și conținutul dăunător continuă să se răspândească necontrolat online, schimbările digitale rapide și evoluțiile din domeniul inteligenței artificiale (IA) amenință să agraveze inegalitățile existente, iar miile de vieți pierdute pe mare și acuzațiile de rele tratamente la frontiere reprezintă semnale de alarmă cu privire la tratamentul solicitanților de azil și al migranților; întrucât aceste tendințe amenință valorile democratice și egalitatea, reprezentând un risc pentru drepturile fundamentale ale oamenilor, iar unele persoane din UE continuă să se confrunte cu dificultăți financiare în contextul actual al condițiilor socioeconomice dificile, care afectează în mod disproporționat persoanele deja expuse riscului de sărăcie și agravează inegalitățile existente pentru grupurile defavorizate; întrucât, în ciuda provocărilor din 2024, se înregistrează evoluții pozitive, precum legislația UE privind reglementarea spațiilor online și a IA, care urmărește să asigure un mediu digital care respectă drepturile fundamentale;

I. întrucât persistă vechile îngrijorări într-un stat membru care face obiectul procedurii prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din TUE cu privire la concentrarea sistemică a puterii politice, la erodarea echilibrului instituțional și la slăbirea autorităților independente de supraveghere, în ciuda apelurilor repetate la luarea de măsuri

---

48 Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, „Raportul din 2025 privind drepturile fundamentale”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2025.

corective;

J. întrucât, în pofida presiunii crescânde asupra spațiului civic în întreaga UE, Raportul din 2025 privind statul de drept nu reflectă suficient gravitatea acestei presiuni și amenințările structurale implicate, iar recomandările formulate sunt limitate; întrucât raportul nu abordează în mod adecvat preocupările persistente privind independența justiției, libertatea presei, corupția și echilibrul puterilor în anumite state membre;

K. întrucât restricțiile privind libertatea de întrunire, accesul la informații, integritatea electorală și discriminarea nu au fost abordate în mod cuprinzător de către Comisie în mai multe state membre;

L. întrucât CJUE a stabilit, în cauza C-713/23, că un stat membru trebuie să recunoască, în scopul exercitării drepturilor conferite de dreptul UE, o căsătorie între doi cetățeni ai Uniunii de același sex, încheiată în mod legal într-un alt stat membru în care aceștia și-au exercitat libertatea de circulație și de ședere; întrucât CJUE a constatat că refuzul unei astfel de recunoașteri este contrar dreptului Uniunii, întrucât încalcă atât libertatea de circulație și de ședere, cât și dreptul fundamental la respectarea vieții private și de familie;

M. întrucât, potrivit indicilor privind libertatea presei, în UE, apropierea periculoasă dintre mass-media și cei aflați la putere se manifestă prin distribuirea opacă și inegală a publicității de stat; întrucât peisajul media este definit de conflicte de interese, iar atunci când mass-media regională rezistă presiunilor, se confruntă cu acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP), care le epuizează resursele financiare; întrucât apar semne de speranță, unele sectoare media revenindu-și după reducerea presiunilor juridice, altele înregistrând o dinamică economică pozitivă, iar câteva atingând niveluri ridicate de libertate a presei;

N. întrucât jurnaliștii din mai multe state membre sunt în continuare ținta unor campanii de denigrare, procese abuzive, intimidări și amenințări, ceea ce duce la teamă și autocenzură și slăbește dreptul publicului la informare; întrucât unii jurnaliști sunt nevoiți să trăiască sub protecția poliției;

O. întrucât Comisia sa de anchetă pentru examinarea utilizării Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente (PEGA) a constatat că astfel de instrumente au fost utilizate în mod ilegal în mai multe state membre împotriva jurnaliștilor, a societății civile, a avocaților, a personalităților din opoziție și a funcționarilor publici; întrucât a documentat încălcări grave ale vieții private, protecției datelor și libertății de exprimare, avertizând că astfel de practici reprezintă o amenințare sistemică la adresa democrației și a drepturilor

fundamentale în UE; întrucât utilizarea tehnologiilor de supraveghere prin programe de spionaj, precum Predator, Pegasus și Paragon Graphite, împotriva jurnaliștilor din UE rămâne un motiv de îngrijorare serioasă;

P. întrucât anumite încălcări ale drepturilor fundamentale ar putea fi legate de utilizarea unor fonduri ale UE, în special în ceea ce privește condițiile de primire a solicitanților de azil, instituționalizarea persoanelor cu dizabilități și a copiilor, precum și anumite proiecte în domeniul regenerării urbane, al locuințelor și al educației[49]; întrucât anumite fonduri ale UE ar fi putut fi direcționate către companii legate de tehnologii de supraveghere intruzive[50]; întrucât gestionarea și supravegherea fondurilor UE ar trebui consolidate pentru a preveni astfel de încălcări și a asigura respectarea deplină a garanțiilor prevăzute de dreptul Uniunii;

Q. întrucât s-au exprimat îngrijorări[51] cu privire la măsurile restrictive ale UE instituite în temeiul Deciziei Consiliului (PESC) 2024/2643[52] și al Regulamentului (UE) 2024/2642 al Consiliului[53], în special în ceea ce privește impactul potențial al acestora asupra drepturilor persoanelor fizice, inclusiv ale jurnaliștilor, precum și necesitatea de a se asigura că astfel de măsuri sunt aplicate în conformitate cu cerința de proporționalitate prevăzută de dreptul Uniunii, cu respectarea dreptului la un proces echitabil, a supravegherii judiciare și a garanțiilor juridice adecvate, în conformitate cu

---

49 Bridge EU, „1.1 Billion Euros, 63 Projects, Six Countries, One Pattern: How EU Funds Violate Fundamental Rights (1,1 miliarde EUR, 63 de proiecte, șase țări, un singur tipar: Cum încalcă fondurile UE drepturile fundamentale)”, (Bridge EU 2025).

50 Business & Human Rights Resource Centre, „EU: 39 Members of the European Parliament from 4 political groups call for answers regarding taxpayer funding fuelling spyware (UE: 39 de deputați în Parlamentul European din 4 grupuri politice solicită răspunsuri cu privire la finanțarea din banii contribuabililor a programelor spion”, site-ul web Business & Human Rights Resource Centre, (1 octombrie 2025).

51 Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, „European Union: Restrictive measures against academics negatively impact human rights, say UN experts (Uniunea Europeană: Măsurile restrictive împotriva cadrelor universitare au un impact negativ asupra drepturilor omului, afirmă experții ONU)”, site-ul web al Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, 26 ianuarie 2026.

52 Decizia (PESC) 2024/2643 a Consiliului din 8 octombrie 2024 privind măsuri restrictive având în vedere activitățile destabilizatoare ale Rusiei (JO L, 2024/2643, 9.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2643/oj).

53 Regulamentul (UE) 2024/2642 al Consiliului din 8 octombrie 2024 privind măsuri restrictive având în vedere activitățile destabilizatoare ale Rusiei (JO L, 2024/2642, 9.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2642/oj).

standardele internaționale în materie de drepturi ale omului;

R. întrucât corupția rămâne o preocupare majoră pentru cetățenii UE, după cum reiese din sondajul Eurobarometru din 2025 privind corupția[54]; întrucât, în special, 69 % dintre persoanele chestionate consideră că corupția este răspândită în țara lor, iar 51 % consideră că este răspândită în cadrul partidelor politice; întrucât respondenții la sondaj resping în mod copleșitor practicile corupte, 71 % dintre aceștia considerând că nu este niciodată acceptabil să se facă favoruri în schimbul unor avantaje din partea autorităților publice, 74 % respingând oferirea de cadouri și 80 % respingând oferirea de bani pentru a obține astfel de avantaje; întrucât 5 % dintre persoanele chestionate declară că au fost victime sau martori ai unor acte de corupție în ultimele 12 luni, dar doar una din cinci persoane a raportat acest lucru, iar mai puțin de jumătate dintre respondenți știu unde să raporteze un caz de corupție;

S. întrucât Grupul de state împotriva corupției (GRECO) din cadrul Consiliului Europei subliniază în cel de-al 25-lea Raport general de activitate că reformele fundamentale rămân esențiale pentru consolidarea independenței sistemului judiciar, a procedurilor de urmărire penală și a asigurării respectării legii, precum și pentru restabilirea încrederii în instituțiile publice, în conducerea politică, în sistemul judiciar și în asigurarea respectării legii, ceea ce necesită eforturi susținute de combatere a corupției, o supraveghere mai strictă și un control independent, un cadru solid și echilibrat pentru gestionarea interacțiunilor dintre persoanele cu funcții executive de conducere și lobbyiștii și terții care influențează procesul decizional public, precum și aplicarea standardelor privind „ușile turnante” și un angajament ferm față de transparență, responsabilitate, justiție și integritate; întrucât sunt necesare măsuri suplimentare pentru a se asigura că legile privind accesul la informații sunt cuprinzătoare, instituite efectiv și puse în aplicare în mod proactiv;

T. întrucât integritatea electorală, sufragiul egal și concurența politică autentică sunt componente esențiale ale valorilor consacrate la articolul 2 din TUE și trebuie abordate în mod sistematic în cadrul monitorizării statelor membre, precum și a țărilor candidate și potențial candidate, din perspectiva statului de drept;

U. întrucât cel de-al 34-lea raport general al Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante (CPT) al Consiliului Europei exprimă îngrijorări profunde cu privire la creșterea semnificativă a nivelului de supraaglomerare în închisori, în special în unele state membre, ceea ce le subminează complet funcționarea și poate expune

---

54 Comisia Europeană, Eurobarometrul special nr. 561: „Citizens’ attitudes towards corruption in the EU in 2025” (Atitudinea cetățenilor față de corupție în UE în 2025), iulie 2025.

persoanele la tratamente inumane și degradante, deoarece determină condiții de viață mai precare, tensiuni și violență crescute, precum și o reducere a activităților utile și a pregătirii de reintegrare a deținuților în societate;

V. întrucât, potrivit datelor[55] furnizate de FRA și de Consiliul Europei, îngrijirile de sănătate inadecvate, accesul limitat la sprijin pentru sănătatea mintală și numărul tot mai mare de sinucideri rămân o preocupare serioasă în penitenciarele din mai multe state membre; întrucât sinuciderile și actele de automutilare evidențiază problemele grave și persistente din sistemele de detenție; întrucât este necesară o atenție specială în centrele pentru minori, unde lipsa unei îngrijiri psihologice adecvate, educația și măsurile de reintegrare insuficiente expun minorii la excluziune și traume suplimentare;

W. întrucât neaplicarea sau aplicarea parțială a hotărârilor CJUE și ale CEDO, precum și întârzierile persistente în executarea acestora nu constituie cazuri izolate, ci reflectă probleme persistente în mai multe state membre și probleme recurente în altele;

X. întrucât Rețeaua europeană pentru punerea în aplicare și Democracy Reporting International subliniază că, atât în cazul CJUE, cât și al CEDO, lacunele de punere în aplicare se referă în mare măsură la aceleași domenii, și anume independența justiției și accesul la justiție, azilul și migrația, condițiile de detenție, egalitatea și datele/supravegherea; întrucât, în același timp, au existat evoluții pozitive transversale în anumite state membre, demonstrând că respectarea legii și îmbunătățirea sunt posibile atunci când există o voință politică clară și un angajament real de a respecta hotărârile instanțelor internaționale pentru a apăra statul de drept[56];

Y. întrucât dezinformarea, manipularea algoritmică și transparența insuficientă a platformelor online subminează dezbaterea democratică, iar măsurile de aplicare a legii prevăzute de

---

55 Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, „Criminal Detention Database 2015-2022 (Baza de date privind detenția penală 2015-2022)”, site-ul FRA; Aebi, M.F. și Cocco, E. „SPACE I – 2024 – Council of Europe Annual Penal Statistics: Prison populations (Statisticile penale anuale ale Consiliului Europei: Populația din penitenciare)”, Consiliul Europei, 2025; Organizația Mondială a Sănătății, „Status report on prison health in the WHO European Region 2022 (Raport privind situația sănătății în penitenciare în Regiunea Europeană a OMS 2022)”, Biroul Regional al OMS pentru Europa, Copenhaga, 2023.

56 Rețeaua europeană pentru punerea în aplicare și Democracy Reporting International, „Justice Delayed and Justice Denied – Non-implementation of European Courts Judgments and the Rule of Law (Justiția amânată și dreptatea refuzată – Neaplicarea hotărârilor instanțelor europene și statul de drept)”, 2025.

Regulamentul privind serviciile digitale[57] vizează combaterea acestor riscuri;

Z. întrucât atenția limitată acordată recomandărilor din secțiunea „Alte aspecte instituționale legate de sistemul de control și echilibru” generează îngrijorări suplimentare, deoarece acest domeniu tematic este foarte vast și acoperă o gamă largă de aspecte;

AA. întrucât, deși metodologia raportului anual al Comisiei privind statul de drept s-a îmbunătățit de-a lungul timpului, nu utilizează întotdeauna criterii de referință clare și operaționale pentru evaluarea statelor membre în cadrul fiecărui pilon, ceea ce îngreunează compararea condițiilor dintre statele membre și asigurarea unor standarde uniforme și poate duce la diminuarea fiabilității raportului privind statul de drept ca mecanism de alertă timpurie și de prevenire;

AB. întrucât, potrivit analizei privind statul de drept pentru 2025 realizată de Liberties EU[58], începând din 2022, aproximativ o treime din totalul statelor membre au înregistrat progrese reduse sau nu au înregistrat deloc progrese în punerea în aplicare a recomandărilor Comisiei; întrucât nouă țări au în mod constant între cinci și opt recomandări ce rămân nepuse în aplicare; întrucât 61 % din recomandările evaluate în 2025 au înregistrat progrese reduse sau nu au înregistrat niciun progres începând din 2022; întrucât 93 % din totalul recomandărilor Comisiei din 2025 sunt reluări din anii precedenți (71 % dintre acestea datând din 2022), doar nouă recomandări noi fiind introduse în 2025; întrucât, în 2025, doar 6 % din recomandări puteau fi considerate pe deplin puse în aplicare;

AC. întrucât Grupul de monitorizare a democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului European are mandatul de a monitoriza încălcările democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale, precum și lupta împotriva corupției în UE; întrucât, de mai bine de șapte ani, DRFMG evaluează situația statului de drept, a democrației și a drepturilor fundamentale în întreaga UE prin sesiuni dedicate statelor membre, temelor orizontale și delegațiilor ad-hoc; întrucât monitorizarea este un exercițiu tehnic care consolidează sistemele de integritate și crește reziliența instituțională și ar trebui să rămână independentă de influența politică; întrucât, deși este integrat în cadrul parlamentar, DRFMG are un angajament de lungă

---

57 Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

58 UCivil Liberties Union for Europe, „European Commission’s Rule of Law Report 2025 – Gap Analysis (Raportul Comisiei Europene din 2025 privind statul de drept – Analiza lacunelor)”.

durată de a se abține de la considerații politice de partid și de a-și baza evaluările pe standarde stabilite și pe judecăți bazate pe dovezi și a adus o contribuție valoroasă la activitatea UE în domeniul statului de drept;

AD. întrucât programul de lucru al Comisiei pentru 2026 menționează necesitatea unui ciclu anual integrat privind statul de drept, cu un ritm comun, etape clare și contribuția activă a tuturor instituțiilor UE; întrucât respectarea statului de drept rămâne imperativă pentru a proteja toate fondurile UE;

AE. întrucât Parlamentul a solicitat în repetate rânduri o legătură mai puternică între respectarea statului de drept și accesul la fondurile UE, inclusiv prin întărirea legăturilor dintre recomandările cuprinse în rezoluția sa anuală privind statul de drept și sprijinul financiar de la bugetul UE; întrucât Comisia și-a asumat în mai multe rânduri angajamentul de a consolida aceste legături, inclusiv în discursul privind starea Uniunii rostit de președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, la 10 septembrie 2025;

AF. întrucât utilizarea instrumentelor statului de drept trebuie să rămână imparțială și să se bazeze exclusiv pe constatări verificabile și pe raționamente juridice, fără a fi supusă instrumentalizării sau negocierilor politice;

AG. întrucât, în concluziile sale din 5 iunie 2025 în cauza C-769/22, avocata generală Ćapeta a decis că articolul 2 din TUE poate constitui temei juridic separat pentru procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazurile în care negarea unei valori este cauza principală a altor încălcări ale dreptului UE și a propus ca CJUE să declare că, prin adoptarea Legii LXXIX din 2021, Ungaria a încălcat Directiva privind comerțul electronic[59], Directiva privind serviciile[60], Directiva serviciilor mass-media audiovizuale[61],

---

59 Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic), (JO L 178, 17.7.2000, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/31/oj).

60 Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/123/oj).

61 Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

Regulamentul general privind protecția datelor[62], articolul 56 din TFUE, articolele 1 și 7, articolul 8 alineatul (2) și articolele 11 și 21 din Cartă și articolul 2 din TUE;

AH. întrucât raportul anual al Comisiei privind statul de drept ar trebui să evalueze în continuare statele membre și țările candidate; întrucât respectarea statului de drept de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE ar trebui să fie în continuare asigurată prin intermediul sistemului judiciar al UE și al supravegherii exercitate de Ombudsmanul European; întrucât raportul Comisiei privind statul de drept ar trebui, de asemenea, să evalueze în mod transparent respectarea standardelor statului de drept de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE, permițând astfel remedierea mai eficace a deficiențelor din cadrul instituțiilor UE și consolidând credibilitatea UE prin supunerea propriilor instituții la un control riguros;

AI. întrucât statele membre trebuie să se asigure că instituțiile naționale pentru apărarea drepturilor omului sunt înființate, acreditate și funcționează în deplină conformitate cu Principiile de la Paris ale ONU; întrucât independența, pluralismul, securitatea financiară, dotarea cu resurse adecvate, mandatul efectiv și autoritatea legală ale instituțiilor naționale pentru drepturile omului sunt indispensabile pentru îndeplinirea misiunii lor de a promova și proteja în mod eficace drepturile fundamentale și de a monitoriza respectarea standardelor statului de drept, precum și funcționarea mecanismelor democratice de echilibru al puterilor; întrucât statele membre ar trebui să fie invitate să protejeze instituțiile naționale pentru drepturile omului împotriva ingerințelor politice,

Sistemele de justiție

1. reafirmă că statul de drept se bazează pe caracterul obligatoriu al legii pentru toate autoritățile publice și pe dreptul efectiv al fiecărei persoane de a avea acces la un tribunal independent și imparțial, și că aceste două dimensiuni sunt inseparabile și se consolidează reciproc;

2. subliniază că justiția echitabilă și accesibilă este un principiu de bază al statului de drept, care necesită un sistem judiciar independent; reiterează că accesul egal la justiție pentru toți cetățenii este esențial;

3. evidențiază importanța sistemelor judiciare independente și a

---

62 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

accesului la asistență juridică gratuită în asigurarea accesului egal la justiție; reiterează că resursele adecvate, inclusiv infrastructura și personalul, sunt esențiale pentru îmbunătățirea sistemelor de justiție;

4. invită statele membre, țările candidate și potențialele țări candidate să ia măsurile necesare pentru a asigura sisteme judiciare independente din punct de vedere structural, eficiente și imparțiale, precum și accesul la asistență juridică gratuită, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului UE și al dreptului intern, garantând astfel accesul egal la justiție pentru toți, aspect esențial pentru ca cetățenii să își poată exercita drepturile, să combată discriminarea și să solicite responsabilitatea factorilor de decizie; reiterează necesitatea unor acțiuni concrete pentru a îmbunătăți accesul, mai ales pentru grupurile marginalizate și vulnerabile;

5. subliniază că, pentru a se asigura independența justiției și accesul efectiv la justiție, sunt necesare – cel puțin – sisteme automatizate și aleatorii de repartizare a cauzelor, motivele de derogare fiind strict definite și supuse controlului; proceduri de numire și promovare transparente, bazate pe lege și depolitizate, care să garanteze că consiliile judiciare sau organismele echivalente au o majoritate substanțială de membri judiciari aleși de colegii lor, în conformitate cu standardele Comisiei de la Veneția, și că executivul nu poate exercita un control discreționar asupra numirilor, nici în ceea ce privește președințiile instanțelor și curțile supreme; norme stabile și obiective privind remunerația adecvată a magistraților; resurse suficiente, inclusiv finanțare, infrastructură și personal calificat;

6. reamintește că existența unor sisteme juridice naționale solide este indispensabilă în statele membre, țările candidate și potențial candidate, având în vedere că Comisia se bazează pe autoritățile judiciare naționale pentru a asigura respectarea dreptului UE și că acestea sunt fundamentale pentru cooperarea judiciară în întreaga UE și pentru stimularea încrederii reciproce;

7. ia act de faptul că Comisia a constatat că există provocări structurale în ceea ce privește îmbunătățirea eficienței, a accesibilității și a calității sistemului judiciar din unele state membre și din țările candidate și potențial candidate; subliniază că este necesar să se îmbunătățească monitorizarea acestor provocări, în special în țările aflate într-un stadiu avansat al procesului de aderare; este ferm convins că formarea este un factor esențial care garantează independența judecătorilor, precum și calitatea și eficiența sistemului judiciar; invită statele membre să investească în formarea judiciară, digitalizare, asistență juridică și accesul la justiție pentru grupurile marginalizate și vulnerabile; încurajează statele membre să asigure oportunități de formare pentru judecători; consideră cu tărie că formarea profesională ar trebui să fie multidisciplinară; reiterează că, pentru ca sistemul de justiție să fie eficient și

accesibil, este esențial ca acesta să dispună de resursele adecvate, inclusiv de finanțare, infrastructură și personal calificat; accentuează importanța deosebită a sprijinului ferm acordat de UE în acest domeniu;

8. invită statele membre să profite de oportunitățile oferite de digitalizare pentru a permite simplificarea, îmbunătățirea eficienței și a accesibilității, economisirea timpului și reducerea costurilor cu stocarea datelor;

9. evidențiază motivele serioase de îngrijorare cu privire la influența politică excesivă asupra numirilor în cadrul sistemului judiciar, a comisiilor disciplinare, a promovărilor și a repartizării cauzelor, inclusiv prin intermediul structurilor judiciare nou-create care ocolesc garanțiile existente și facilitează ingerința executivului, în special în Ungaria;

10. reamintește că Raportul din 2025 privind statul de drept arată că multe dintre deficiențele profund înrădăcinate identificate în anii precedenți persistă în Ungaria, și anume: independența justiției continuă să fie pusă sub semnul întrebării, parchetul nu dispune încă de garanții solide împotriva influenței politice, procesele legislative rămân opace, consultarea publică fiind limitată, iar eforturile de protejare a libertății presei, a pluralismului și a spațiului civic nu au dat rezultate semnificative;

11. subliniază că este necesar ca judecătorii să fie imparțiali; reamintește că numirea și promovarea judecătorilor trebuie să fie determinate exclusiv de calificările acestora, întrucât judecătorii sunt esențiali pentru protejarea independenței justiției; reamintește că criteriile pentru nominalizările și numirile în funcții judiciare la nivel înalt trebuie să fie pe deplin transparente și fără ingerințe politice sau externe nejustificate; reamintește că procedurile transparente și imparțiale trebuie să se aplice și în cazul revocării judecătorilor; invită Comisia să monitorizeze și să se asigure că principiul privind menținerea nivelului de protecție, astfel cum a fost clarificat de jurisprudența CJUE, este respectat pe deplin de statele membre, în special în ceea ce privește numirea judecătorilor, pentru a preveni orice regres în domeniul independenței justiției;

12. reamintește că este necesar să se garanteze autonomia parchetului, prevenind astfel orice ingerință politică în activitatea acestuia; invită statele membre să consolideze în continuare garanțiile pentru a asigura imparțialitatea procurorilor, având în vedere structurile diferite ale serviciilor naționale de urmărire penală; îndeamnă statele membre să promoveze reforme în conformitate cu recomandările din Raportul din 2025 privind statul de drept, inclusiv protecții sporite pentru independența justiției și autonomia procurorilor în contextul anchetelor parlamentare, precum și măsuri cum ar fi decuplarea mandatului procurorului general de cel al

guvernului; invită Comisia să revizuiască reformele puse în aplicare în acest sens și să le monitorizeze eficacitatea; solicită reformarea procedurilor disciplinare aplicabile judecătorilor și procurorilor, pentru a împiedica utilizarea lor de către autoritățile politice în scopul exercitării controlului asupra sistemului judiciar și pentru a garanta că aceste proceduri sunt gestionate de organe independente;

13. condamnă utilizarea abuzivă a sistemului judiciar în scopuri politice, inclusiv persecutarea oponenților politici și ingerințele în anchetele de corupție; subliniază că urmăririle penale motivate politic subminează încrederea publicului în principiile constituționale și în standardele UE; evidențiază că este important să se garanteze autonomia și independența parchetului, împiedicând astfel orice ingerință politică în activitatea acestuia, îndeosebi din partea guvernului; evidențiază rolul proceselor transparente de numire a procurorilor ca factor esențial în menținerea încrederii publicului în justiția penală; condamnă utilizarea abuzivă a amnistiilor și grațierilor în beneficiul politicienilor, deoarece amenință principiul egalității în fața legii; își exprimă preocuparea cu privire la atacurile repetate asupra judecătorilor și procurorilor care desfășoară anchete politice de mare vizibilitate legate de cazuri de corupție și abuz de putere comise împotriva oponenților politici;

14. subliniază rolul important al consiliilor naționale ale magistraturii în garantarea independenței justiției, întrucât acestea acționează ca un tampon între sistemul judiciar și alte ramuri ale puterii, inclusiv în chestiuni precum numirile, evoluția carierei și gestionarea sistemului de justiție;

15. accentuează că, acolo unde există consilii ale magistraturii, componența și funcționarea lor ar trebui să fie în conformitate cu standardele stabilite de Comisia de la Veneția și de Consiliul Europei, inclusiv faptul că respectivul consiliu trebuie să fie compus fie exclusiv din judecători, fie, atunci când include și membri care nu sunt judecători, o majoritate substanțială a membrilor trebuie să fie judecători aleși de colegii lor, în timp ce membrii care nu sunt judecători pot fi numiți prin proceduri democratice transparente pentru a se asigura pluralismul și legitimitatea, și că executivul nu poate exercita un control discreționar asupra numirilor, pentru a asigura independența și a preveni influențele nejustificate, fapt confirmat de CJUE;

16. salută evaluarea Comisiei din raportul său privind reformele întreprinse și constată că unele state membre au înregistrat progrese și iau inițiative legislative pentru a consolida independența și eficacitatea consiliilor judiciare, acolo unde acestea există;

17. subliniază că un sistem de justiție eficace și funcțional în statele membre are nevoie de barouri și de avocați independenți, care să își

poată exercita atribuțiile în mod liber și fără presiuni sau ingerințe nejustificate, având în vedere rolul lor esențial în protejarea statului de drept și în apărarea drepturilor și libertăților fundamentale; reliefează, de asemenea, că respectarea deplină a principiilor fundamentale ale profesiei de avocat, inclusiv confidențialitatea relației avocat-client, este esențială;

18. regretă că încă există îngrijorări cu privire la nivelurile de remunerare a judecătorilor și a personalului judiciar în mai multe state membre, ceea ce face ca posturile să nu fie atractive și, prin urmare, să fie greu de ocupat;

19. își exprimă îngrijorarea profundă față de tendința crescândă de a pune sub semnul întrebării, din punct de vedere structural, rolul și legitimitatea unui sistem judiciar independent, punând astfel în pericol buna funcționare a sistemului judiciar ca atare, și subliniază că independența justiției constituie o condiție prealabilă pentru legitimitatea autorității judiciare, aplicabilitatea hotărârilor judecătorești și încrederea publicului în justiție; reamintește că principiul echilibrului puterilor presupune că nicio autoritate publică nu poate scăpa de controlul judiciar și regretă discursurile care urmăresc să-l delegitimeze; reamintește că criticile la adresa judecătorilor sunt inacceptabile atunci când urmăresc să împiedice sau să discrediteze exercitarea acestei funcții constituționale; face o distincție clară între criticile legitime la adresa hotărârilor judecătorești și atacurile care vizează legitimitatea instanțelor naționale și internaționale ca instituții; condamnă orice încercare, directă sau indirectă, de a influența, a intimida sau a împiedica judecătorii în exercitarea atribuțiilor lor, inclusiv prin presiuni disciplinare sau atacuri publice care le subminează autoritatea; reafirmă că instanțele internaționale își derivă legitimitatea din voința suverană a statelor care le-au înființat și din procedurile democratice care reglementează alegerea judecătorilor lor și că rolul lor este esențial pentru protecția efectivă a drepturilor fundamentale;

20. invită Comisia să abordeze atacurile politice împotriva judecătorilor și intimidarea judiciară și să asigure independența sistemelor de justiție, inclusiv protecția împotriva ingerințelor politice; subliniază că numărul semnificativ de amenințări și atacuri suferite de profesioniștii din domeniul justiției și, în special, de avocați[63] reprezintă o amenințare directă la adresa democrației și a statului de drept; invită statele membre să semneze și să ratifice Convenția Consiliului Europei pentru protecția profesiei de avocat și să utilizeze toate mijloacele adecvate pentru a asigura apărarea și libertatea de exprimare a avocaților; invită Comisia să prezinte fără

---

63 Consiliul Barourilor Europene (CCBE), „CCBE report on threatening behaviour and aggression towards lawyers (Raportul CCBE privind comportamentul amenințător și agresiunea față de avocați), 2024.

întârziere un proiect de decizie a Consiliului care să permită UE să semneze și să încheie convenția și accentuează necesitatea de a ajunge la un acord rapid cu privire la această decizie;

21. reamintește că asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor, alături de actorii societății civile, joacă un rol important în promovarea statului de drept la nivel local, în apărarea independenței justiției și în contribuția la dezbaterea publică;

22. invită statele membre să se abțină de la utilizarea excesivă a procedurilor accelerate sau a decretelor de urgență, deoarece au un impact negativ asupra stabilității și calității procesului legislativ și a democrației; invită statele membre să instituie procese legislative transparente, în urma consultării sistematice cu diferite părți interesate;

23. salută reformele naționale întreprinse în unele state membre pentru a consolida independența justiției și invită statele membre și țările candidate și potențial candidate să ia în continuare măsurile necesare pentru a asigura independența sistemelor de justiție și accesul la asistență juridică gratuită, garantând astfel accesul egal la justiție pentru toți;

24. salută rolul Rețelei europene a ombudsmanilor și subliniază că cooperarea ar trebui să depășească simplul schimb de informații, în special prin utilizarea sistematică a procedurilor de consultare, care permit birourilor naționale ale ombudsmanilor să solicite răspunsuri oficiale la nivelul UE atunci când se confruntă cu obstacole în aplicarea dreptului Uniunii, consolidându-le astfel influența asupra autorităților naționale; regretă că birourile ombudsmanilor nu sunt întotdeauna consultate sistematic în cadrul elaborării raportului privind statul de drept, în pofida rolului lor esențial în detectarea deficiențelor în punerea în aplicare a dreptului Uniunii; solicită, prin urmare, o implicare mai structurată și mai coerentă a ombudsmanilor naționali în procesele de la nivelul UE, pentru a identifica mai bine problemele sistemice care afectează mai multe state membre și pentru a sprijini Comisia în remedierea deficiențelor în aplicarea efectivă a dreptului Uniunii;

25. invită statele membre să consolideze independența organismelor de supraveghere;

26. invită UE și statele sale membre să continue să își întărească sprijinul pentru instituțiile judiciare europene și internaționale, începând cu consolidarea mecanismelor interne de cooperare judiciară bazate pe încrederea reciprocă între sistemele judiciare ale diferitelor state membre și ale țărilor candidate și potențial candidate;

27. salută revizuirea Directivei privind drepturile victimelor[64] pentru a elimina lacunele juridice, asigurându-se că victimele pot avea acces la justiție și pot primi sprijin, prevăzând inclusiv modalități de revizuire a deciziilor în cadrul procedurilor penale privind victimele, dispoziții privind sprijinul acordat victimelor și protecția acestora, accesul la despăgubiri, precum și o colectare eficientă a datelor, o mai bună alocare a resurselor pentru susținerea drepturilor victimelor infracțiunilor și respectarea vieții private și protecția datelor lor personale atunci când raportează o infracțiune, indiferent de statutul de rezident, și că datele cu caracter personal nu sunt comunicate infractorului;

28. subliniază că neaplicarea hotărârilor judecătorești naționale și internaționale rămâne o preocupare sistemică în unele state membre, după cum evidențiază recentele constatări ale FRA și observațiile părților interesate; observă cu îngrijorare profundă creșterea numărului de cauze restante și încetinirea progreselor în punerea în aplicare a hotărârilor importante ale CEDO în întreaga UE, lucru evidențiat de faptul că, la 1 ianuarie 2025, 650 de hotărâri importante ale CEDO erau încă în așteptarea punerii în aplicare integrale în statele membre ale UE, față de 624 în ianuarie 2024 și 616 în anul precedent; constată, de asemenea, că 45,7 % din hotărârile importante pronunțate în privința statelor membre ale UE în ultimii zece ani încă nu au fost puse în aplicare, față de 44 % la sfârșitul anului 2023 și 40 % la sfârșitul anului 2022; constată, de asemenea, că, până la sfârșitul anului 2024, durata medie de punere în aplicare a hotărârilor importante ale CEDO privind statele membre ale UE a ajuns la 5 ani și 4 luni, față de 5 ani și 2 luni în 2023 și 5 ani și 1 lună în 2022, evidențiind astfel un deficit structural și tot mai grav în materie de conformitate[65]; consideră că Comisia ar trebui să trateze situațiile grave de nepunere în aplicare ca pe o temă prioritară în dialogul politic cu guvernele și parlamentele naționale;

29. subliniază rolul esențial al CJUE în susținerea statului de drept în întreaga UE; sprijină adoptarea unor noi inițiative pentru a îmbunătăți resursele și capabilitățile CJUE de a aborda în mod eficace viitoarele provocări legate de statul de drept;

30. invită statele membre să pună în aplicare cu promptitudine hotărârile CJUE și ale CEDO; sugerează ca instituțiile UE să înființeze o unitate de monitorizare, bazându-se pe structurile și resursele relevante existente ale instituțiilor și agențiilor Uniunii și

---

64 Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

65 Rețeaua europeană pentru punerea în aplicare, Raportul pe 2025.

consolidându-le, dacă este necesar, pentru a monitoriza punerea în aplicare a hotărârilor CJUE și ale CEDO referitoare la democrație, statul de drept și drepturile fundamentale în țările UE și în țările candidate, și invită Comisia să elaboreze un tablou de bord public sau un instrument echivalent pentru a urmări această punere în aplicare, să integreze pe deplin constatările relevante în raportul anual privind statul de drept și să emită în mod sistematic recomandări personalizate, specifice fiecărei țări, cu un accent deosebit pe statele membre care constant nu pun în aplicare hotărârile CJUE și ale CEDO; invită Comisia să analizeze datele privind nerespectarea avizelor specifice fiecărei țări emise de organismele de monitorizare a tratatelor, pe baza datelor colectate de agențiile UE, în special de Agenția pentru Drepturi Fundamentale; reiterează că punerea eficace în aplicare a hotărârilor este esențială pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale consacrate în TUE, în TFUE, în Cartă și în CEDO;

31. îndeamnă Comisia să utilizeze instrumentele de asigurare a respectării legislației cu mai multă fermitate în cazurile de nepunere în aplicare persistentă, evaluând dacă acestea justifică inițierea unor proceduri în temeiul articolului 258 din TFUE, al articolului 260 din TFUE și, după caz, aplicarea condiționalității bugetare;

32. invită statele membre să adopte măsuri de sprijinire a punerii în aplicare, cu termene clare, responsabilități și control parlamentar, să protejeze independența justiției și să se asigure că instanțele naționale nu sunt împiedicate să aplice în mod consecvent jurisprudența CEDO și a CJUE;

33. reamintește că statul de drept este subminat atunci când legile adoptate în mod democratic întâmpină obstacole instituționale sau reticența anumitor sectoare judiciare ori administrative, care depășește limitele unei revizuiri sau ale unui control legitim, ceea ce împiedică punerea lor corespunzătoare în aplicare; subliniază că statele democratice trebuie să asigure mecanisme de reconciliere politică și socială, să prevină judiciarizarea excesivă a conflictelor politice și să consolideze dialogul democratic;

34. evidențiază legătura clară dintre regresul statului de drept și încălcările grave ale drepturilor fundamentale, inclusiv lipsa unui proces echitabil pentru deținuți, utilizarea abuzivă a arestului preventiv, incitarea la ură în discursul politic sau instituțional și măsurile restrictive care vizează organizațiile societății civile; consideră cu tărie că Comisia ar trebui să evalueze modul în care statele membre abordează aceste încălcări ale principiilor statului de drept și ale drepturilor fundamentale și să își intensifice eforturile pentru a asigura un sistem de justiție accesibil, eficace și imparțial; constată cu îngrijorare utilizarea unor proceduri judiciare extraordinare și a unor decrete executive pentru a restructura peisajul judiciar dincolo de sfera controlului parlamentar obișnuit,

reflectând modele identificate anterior ca fiind incompatibile cu separarea puterilor;

35. invită Comisia să trateze condițiile din penitenciare ca pe o chestiune legată de statul de drept, având în vedere supraaglomerarea pe scară largă, condițiile de viață inadecvate și creșterea ratelor sinuciderilor, care subminează drepturile fundamentale ale deținuților în sistemele penitenciare ale statelor membre; invită statele membre să ia măsuri pentru a se asigura că condițiile de detenție din penitenciare, inclusiv din centrele pentru minori, respectă standardele privind drepturile fundamentale, prin combaterea supraaglomerării, asigurarea accesului la îngrijiri de sănătate și sprijin psihologic, precum și prin consolidarea măsurilor de prevenire a sinuciderilor; salută inițiativele întreprinse de unele state membre pentru a combate supraaglomerarea și subliniază necesitatea unor măsuri structurale suplimentare, inclusiv a unor strategii coerente de reducere a populației din penitenciare și de a acorda prioritate măsurilor neprivative de libertate și altor alternative la închisoare;

Cadrul anticorupție

36. reiterează că corupția reprezintă o amenințare gravă la adresa democrației, a statului de drept și a tratamentului echitabil al tuturor cetățenilor, că împiedică dezvoltarea economică, erodează încrederea publicului în instituții și creează vulnerabilități care pot fi exploatate de actori externi atât la nivel național, cât și la nivelul UE;

37. regretă că încrederea publicului în lupta împotriva corupției rămâne scăzută, întrucât două treimi dintre europeni consideră că cazurile de corupție la nivel înalt nu sunt urmărite în mod suficient, mai mult de jumătate consideră că acțiunile guvernului sunt ineficiente și aproape jumătate se îndoiesc de aplicarea imparțială a măsurilor anticorupție; evidențiază lacune semnificative în ceea ce privește mecanismele de raportare și sensibilizarea publicului; consideră că acest lucru reprezintă un apel clar adresat UE de a-și intensifica eforturile de prevenire și de combatere a corupției;

38. este profund îngrijorat de cazurile de corupție care au ieșit la iveală în cadrul instituțiilor europene și subliniază că statul de drept impune ca persoanele care dețin funcții publice să nu acționeze în mod arbitrar și să nu abuzeze de puterea lor în scopul obținerii de avantaje personale; invită instituțiile UE să aplice pe deplin principiile bunei guvernanțe, inclusiv transparența, responsabilitatea și integritatea;

39. evidențiază că apartenența deplină a UE la GRECO, nelimitată la statutul actual de observator, este necesară pentru a remedia asimetria existentă, când toate statele membre ale UE sunt evaluate de GRECO, în timp ce instituțiile UE nu sunt, limitând astfel coerența

cadrului de integritate al UE; accentuează că nu i se poate impune Comisiei în mod rezonabil să se autoevalueze în materie de integritate și de combatere a corupției și că este esențial să se recurgă la o formă de monitorizare externă recunoscută și independentă pentru a asigura credibilitatea, transparența și încrederea publicului; subliniază că este important să se transmită un semnal politic clar că instituțiile UE sunt ele însele supuse aceluiași nivel de control și standardelor aplicabile autorităților naționale; reamintește că aderarea UE la GRECO ar consolida alinierea normelor, ar asigura coerența metodologică și ar îmbunătăți transparența, responsabilitatea și eficiența în gestionarea fondurilor UE, în procesul legislativ și în activitatea instituțiilor UE, consolidând totodată cooperarea cu statele membre, țările candidate și țările vecine în lupta împotriva corupției;

40. invită Comisia să încheie rapid negocierile privind aderarea deplină a UE la GRECO; constată că aderarea UE poate urma două parcursuri juridice, fie printr-o cerere directă de aderare la Acordul GRECO, fie, mai simplu, prin aderarea la una sau la ambele convenții anticorupție ale Consiliului Europei (Seria de tratate ale Consiliului Europei nr. 173 și/sau 174), ceea ce ar implica automat aderarea la GRECO; invită, prin urmare, Comisia să urmărească fără întârziere cel mai eficient parcurs juridic către aderarea deplină la GRECO și să se asigure că raportul anual privind statul de drept acoperă și instituțiile UE;

41. îndeamnă statele membre să pună în aplicare integral toate recomandările Grupului de state împotriva corupției al Consiliului Europei;

42. invită statele membre să publice, să adopte, să actualizeze, să monitorizeze, să pună în aplicare și să revizuiască strategia națională privind prevenirea și combaterea corupției, stabilind obiective, priorități și măsurile corespunzătoare, precum și mijloacele de realizare a acestor obiective, pentru a se asigura că acțiunile împotriva corupției sunt integrate în toate sectoarele de politică relevante;

43. recunoaște rolul esențial al Parchetului European (EPPO) în apărarea statului de drept și în combaterea corupției în UE, precum și în protejarea eficace a intereselor financiare ale Uniunii împotriva activităților infracționale; încurajează Comisia să monitorizeze îndeaproape, în rapoartele ulterioare, nivelul de cooperare al statelor membre participante cu EPPO și să utilizeze pe deplin instrumentele de care dispune în cazul în care cooperarea este deficitară; sprijină consolidarea competențelor de monitorizare, coordonare și operaționale ale EPPO în vederea întăririi capacității sale de a ancheta și a urmări penal cazurile de corupție în statele membre; invită Comisia să accelereze revizuirea Regulamentului privind EPPO pentru a consolida cooperarea operațională și sprijinul în materie de

analiză a datelor între EPPO și Europol; îndeamnă toate statele membre care încă nu au aderat la EPPO să facă acest lucru, pentru a crește eficacitatea combaterii corupției, în special în ceea ce privește protecția fondurilor UE;

44. invită statele membre, țările candidate și țările potențial candidate, precum și instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE să instituie sau să consolideze măsuri preventive împotriva corupției, cum ar fi instituții specializate și independente de combatere a corupției, gestionarea transparentă a fondurilor UE, aplicarea consolidată sau corespunzătoare a cerințelor de transparență în procesul decizional, cum ar fi registrele de lobbyiști și obligațiile de raportare privind finanțarea politică, asigurând un nivel ridicat de transparență în domeniile relevante de politică ale UE, coduri de conduită pentru funcționarii publici, declarații obligatorii de avere și verificarea acestora, sisteme de avertizare timpurie și norme clare privind conflictele de interese și practicile de tip „uși turnante”;

45. invită toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE să își consolideze măsurile anticorupție privind dezvăluirea și gestionarea conflictelor de interese, accesul deschis la informații și normele care reglementează interacțiunea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE cu sectorul privat;

46. invită agențiile, oficiile și instituțiile UE, precum Europol, Eurojust, Curtea de Conturi Europeană, EPPO și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), să își îmbunătățească cooperarea, în special prin revizuirea și consolidarea arhitecturii antifraudă a UE, inclusiv asigurând resurse adecvate pentru OLAF, astfel încât să se asigure o detectare, prevenire și urmărire penală mai eficace a încălcărilor statului de drept, în cazul în care acestea au repercusiuni directe sau indirecte asupra intereselor financiare ale Uniunii;

47. solicită consolidarea măsurilor preventive împotriva practicilor de tip „uși turnante” în sistemele judiciare, îndeosebi în țările candidate și potențial candidate, pentru a-i împiedica pe judecători și procurori să ocupe funcții guvernamentale și politice care ar putea duce la conflicte de interese și ar putea afecta integritatea și imparțialitatea sistemului judiciar;

48. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația din unele state membre în care organele specializate în combaterea corupției au fost desființate, absorbite în structuri mai puțin independente sau li s-au redistribuit competențele într-un mod care le reduce independența sau permite utilizarea competențelor parchetului sau ale poliției în scopuri politice; constată că aceste evoluții au condus la o scădere drastică a numărului de anchete și urmăriri penale în cazurile de corupție, inclusiv în cazurile de nivel înalt, și subminează eficacitatea cadrelor naționale de combatere a corupției, după cum reiese din analizele recente ale experților; subliniază că parchetul este un

element esențial pentru capacitatea unui stat membru de a combate criminalitatea și corupția; regretă orice ingerință guvernamentală sau politică în anchetele penale, inclusiv în cazurile de corupție și infracțiunile conexe;

49. invită statele membre să garanteze independența, imparțialitatea, specializarea și dotarea cu resurse adecvate a comisiilor disciplinare, a parchetelor, a agențiilor anticorupție și a sistemului judiciar, în conformitate cu recomandările Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) și ale GRECO;

50. salută noua directivă privind combaterea corupției, care actualizează și consolidează cadrul juridic al UE în conformitate cu UNCAC; salută în special armonizarea la nivelul UE a definiției principalelor infracțiuni de corupție, printre care se numără luarea și darea de mită în sectorul public și privat, deturnarea de fonduri, traficul de influență, obstrucționarea justiției, îmbogățirea ilicită, tăinuirea și abuzurile grave în exercitarea funcțiilor publice; reamintește că infracțiunea de abuz în serviciu și alte infracțiuni similare intră în domeniul de aplicare al directivei, fac parte integrantă din cadrul de reglementare în materie de luptă anticorupție și transparență și contravin convențiilor internaționale privind combaterea corupției; salută consolidarea sancțiunilor penale atât pentru persoanele fizice, cât și pentru persoanele juridice, inclusiv pedepse privative de libertate de la trei până la cinci ani, decăderea din drepturi și excluderea de la accesul la fonduri publice, precum și amenzi bazate pe cifra de afaceri pentru întreprinderi; ia act de normele consolidate privind competența jurisdicțională, care permit statelor membre să urmărească penal anumite infracțiuni comise în străinătate; salută consolidarea cadrului preventiv, inclusiv obligația de a dispune de organisme sau de unități organizaționale specializate în combaterea corupției, care să efectueze evaluări periodice ale riscurilor și să asigure protecția avertizorilor de integritate și a persoanelor care cooperează; subliniază că Directiva privind combaterea corupției evidențiază că, deși se respectă pe deplin toate normele relevante din constituțiile naționale, principiile constituționale și legile, protejarea nejustificată a persoanelor, în special a titularilor de funcții publice, împotriva răspunderii pentru infracțiuni de corupție ar putea submina încrederea publicului într-un mod incompatibil cu obiectivele prezentei directive; accentuează, de asemenea, că statele membre ar trebui să dispună de un sistem de înregistrare, elaborare și furnizare a datelor statistice anonimizate privind numărul de grațieri legate de condamnările referitoare la articolele 7, 8, 9 și 10 din directivă; îndeamnă toate statele membre să pună în aplicare rapid și integral Directiva privind combaterea corupției;

51. evidențiază că statul de drept impune funcționarilor publici atât din instituțiile UE, cât și din statele membre să acționeze transparent și în interes public, fără abuz de putere sau decizii arbitrare; invită

statele membre și țările candidate și potențial candidate să promoveze o cultură a integrității, prin cursuri de formare anticorupție periodice pentru funcționarii publici, autoritățile de aplicare a legii și sistemul judiciar, precum și prin implicarea activă a societății civile;

52. subliniază că libertatea de informare și accesul la informațiile de interes public constituie un drept fundamental și o componentă esențială a transparenței, a responsabilității democratice și a luptei împotriva corupției; constată că raportul Comisiei privind statul de drept acoperă în mod sistematic acest domeniu, inclusiv restricțiile, întârzierile sau obstacolele nejustificate în accesarea informațiilor publice; invită statele membre să garanteze accesul rapid, eficace și nediscriminatoriu la informațiile deținute de autoritățile publice și să se abțină de la adoptarea de măsuri legislative sau administrative care limitează transparența sau împiedică controlul public, în cazul în care acestea sunt incompatibile cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

53. este îngrijorat că recentele reforme ale dreptului penal, ce reduc sancțiunile și termenele de prescripție pentru infracțiunile de corupție, au dus la întreruperea a sute de cazuri legate de corupție, inclusiv a celor care implică infracțiuni grave, slăbind efectul de descurajare, favorizând un climat de impunitate și erodând încrederea în instituțiile publice;

54. constată că, în Ungaria, concentrarea influenței executivului asupra procurorilor, combinată cu reformele legislative care permit închiderea cazurilor de corupție sau slăbirea sancțiunilor, reflectă tiparele de regres sistemic identificate anterior de Parlament în contextul procedurilor prevăzute la articolul 7 din TUE;

55. îndeamnă statele membre și țările candidate și potențial candidate să asigure anchetarea promptă, amănunțită și imparțială a cazurilor de corupție, acordând o prioritate deosebită cazurilor în care sunt implicați funcționari de rang înalt, pentru a proteja statul de drept, a menține încrederea publică și a asigura răspunderea la toate nivelurile de guvernare; invită, de asemenea, statele membre să urmărească aceste cazuri într-un termen rezonabil, pentru a nu alimenta sentimentul de impunitate în rândul cetățenilor;

56. invită statele membre să își alinieze dispozițiile legale privind răspunderea penală a înalților funcționari, astfel cum sunt definiți în Directiva privind combaterea corupției, și să reducă barierele juridice și procedurale care împiedică autoritățile judiciare să examineze rapid cazurile relevante;

57. invită Comisia să raporteze în mod sistematic și să facă distincție între anchete, puneri sub acuzare și condamnările definitive în cazurile de corupție la nivel înalt din fiecare stat membru; invită, de

asemenea, Comisia să identifice situațiile de impunitate persistentă ca vulnerabilități structurale cu implicații semnificative pentru protecția bugetului UE și să includă aceste constatări în capitolul privind combaterea corupției din raportul privind statul de drept;

58. recunoaște rolul crucial pe care îl joacă avertizorii de integritate în demascarea actelor de corupție și în promovarea transparenței atât în sectorul public, cât și în cel privat; subliniază necesitatea de a se asigura că aceștia sunt protejați în mod eficient împotriva represaliilor și hărțuirii; solicită consolidarea în continuare a autorităților independente și autonome de protecție a avertizorilor de integritate și integrarea lor în cadrele naționale generale de combatere a corupției; îndeamnă statele membre și țările candidate să protejeze avertizorii de integritate și jurnaliștii care raportează cu privire la corupție sau la gestionarea defectuoasă a fondurilor UE și să consolideze în continuare protecția acestora, asigurând canale de raportare confidențiale, căi de atac eficace împotriva represaliilor și protecția jurnalismului de investigație și a libertății de exprimare; solicită introducerea în dreptul penal a unor circumstanțe agravante specifice pentru infracțiunile comise împotriva jurnaliștilor atunci când astfel de fapte sunt motivate sau legate de activitatea lor profesională;

Protecția jurnaliștilor și pluralismul și libertatea mass-mediei

59. afirmă că asasinarea jurnaliștilor de investigație constituie un atac direct la adresa statului de drept, deoarece nu numai că subminează capacitatea cetățenilor și a instituțiilor de a-i trage la răspundere pe cei aflați la putere, ci reprezintă și una dintre cele mai extreme forme de cenzură, reprezentând o amenințare directă la adresa libertății de exprimare și a funcționării instituțiilor democratice; subliniază că amenințările, hărțuirea și campaniile îndreptate împotriva jurnaliștilor, inclusiv cele motivate politic, au un efect disuasiv asupra jurnalismului de investigație și trebuie să dea naștere unor anchete prompte, aprofundate, independente și eficace;

60. condamnă cu fermitate supravegherea jurnaliștilor, în special prin intermediul programelor spion, inclusiv cazul Paragon Graphite, precum și vizarea jurnaliștilor și a actorilor societății civile în mai multe state membre, fapte ce constituie o încălcare a libertății de exprimare și a libertății presei și subminează principiile democrației; evidențiază că este important ca jurnaliștii și confidențialitatea comunicațiilor acestora să fie protejați împotriva oricărei forme de supraveghere ilegală sau arbitrară; salută eforturile menite să consolideze garanțiile împotriva unor astfel de practici; subliniază necesitatea de a consolida garanțiile existente, inclusiv controlul judiciar, evaluările privind necesitatea și proporționalitatea și mecanismele reparatorii eficace, precum și aplicarea dreptului Uniunii;

61. este în continuare preocupat de reacția limitată a Comisiei cu privire la recomandările Comisiei de anchetă a Parlamentului privind utilizarea Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente și consideră că punerea în aplicare integrală și în timp util a recomandărilor ar consolida semnificativ capacitatea UE de a preveni abuzurile și de a apăra drepturile fundamentale; invită Comisia să raporteze periodic Parlamentului European, în special Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE), cu privire la stadiul punerii în aplicare a acestor recomandări; solicită Comisiei să abordeze, în viitorul său raport privind statul de drept, problema utilizării programelor spion împotriva jurnaliștilor, întrucât aceasta are un impact direct asupra libertății presei, pluralismului mass-mediei și siguranței jurnaliștilor; recunoaște că, în urma preocupărilor exprimate la nivelul UE, anumite state membre au introdus reforme menite să îmbunătățească supravegherea, transparența și responsabilitatea în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de supraveghere;

62. constată cu îngrijorare utilizarea unor tehnologii de supraveghere din ce în ce mai intruzive, inclusiv a instrumentelor bazate pe IA, în special în cazul în care utilizarea lor poate aduce atingere în mod disproporționat drepturilor fundamentale, precum dreptul la viață privată, libertatea de întrunire sau libertatea presei; subliniază că tehnologiile de supraveghere bazate pe IA, inclusiv sistemele biometrice precum recunoașterea facială, prezintă un risc ridicat pentru respectarea drepturilor fundamentale și că, atunci când sunt utilizate, trebuie să facă obiectul unei autorizații judiciare prealabile și al unei supravegheri transparente; invită Comisia să evalueze dacă practicile naționale care implică supravegherea biometrică sau colectarea de date la scară largă reprezintă un risc sistemic pentru statul de drept;

63. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la acuzațiile din ce în ce mai bine documentate de supraveghere ilegală și spionaj care vizează instituțiile UE; subliniază că astfel de practici, dacă se confirmă, ar constitui o amenințare gravă la adresa statului de drept, a separării puterilor, a controlului democratic și a integrității proceselor decizionale ale UE;

64. reamintește că utilizarea programelor spion, având în vedere caracterul lor extrem de intruziv, constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, subminează încrederea reciprocă între statele membre și poate denatura funcționarea pieței unice și a politicilor UE; solicită transparență deplină, un control eficace și independent asupra acestor practici, precum și măsuri corective concrete, inclusiv la nivelul UE, pentru a asigura responsabilitatea; reiterează că supravegherea trebuie să se desfășoare în conformitate cu legea, să servească unui scop legitim și să fie strict necesară și proporțională, fiind supusă unor garanții solide; subliniază că orice utilizare abuzivă a instrumentelor de supraveghere, stabilită în mod

corespunzător ca urmare a respectării garanțiilor procedurale, trebuie să aibă consecințe concrete în temeiul instrumentelor juridice și bugetare ale UE;

65. rămâne profund îngrijorat că proprietatea asupra mass-mediei, indiferent dacă aceasta este publică sau privată, rămâne foarte concentrată în multe state membre și în țările candidate și potențial candidate, prezentând un risc pentru diversitatea informațiilor și a punctelor de vedere; își exprimă îngrijorarea cu privire la ingerințele politice tot mai pronunțate în guvernanța, gestionarea și ocuparea posturilor în serviciile publice de mass-media, care le subminează independența; subliniază importanța democratică a mass-mediei publice independente și bine finanțate; invită statele membre, țările candidate și potențialele țări candidate să adopte cadre legislative menite să prevină concentrarea orizontală, să asigure transparența structurii de proprietate și a gestionării, inclusiv prin intermediul registrelor publice de proprietate, să garanteze alocarea transparentă a fondurilor publice și să instituie mecanisme independente de supraveghere și de asigurare a conformității pentru a proteja independența editorială și jurnalistică, precum și rolul mass-mediei de „câine de pază” public;

66. condamnă orice ingerință politică nejustificată în gestionarea mass-mediei publice și constată cu îngrijorare că, în anumite state membre, reformele structurale sporesc influența politică asupra procedurilor de numire și demitere, precum și utilizarea publicității controlate de stat, a organismelor de reglementare influențate politic și a consolidării mass-mediei în conglomerate proguvernamentale, aspecte care, împreună, erodează pluralismul mass-mediei și restricționează accesul la informații independente; invită statele membre să asigure proceduri de numire transparente, deschise, eficace și nediscriminatorii pentru organele de conducere, pe baza unor criterii obiective și proporționale stabilite în prealabil, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul european privind libertatea mass-mediei, și îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape reformele naționale care ar putea submina pluralismul mass-mediei și independența serviciului public de mass-media; subliniază că serviciile mass-media independente și de încredere, inclusiv serviciile publice de mass-media care nu sunt controlate politic, sunt indispensabile pentru responsabilitatea democratică, deoarece permit cetățenilor să îi controleze pe cei aflați la putere și să detecteze corupția și abuzul de putere;

67. reamintește că platformele online precum Instagram, Tiktok și X sunt surse importante de știri, în special pentru publicul tânăr; își exprimă îngrijorarea că sistemele de recomandare pot amplifica conținutul polarizant și pot crea „camere de ecou” informaționale, ceea ce prezintă riscuri grave pentru dezbaterea democratică și pluralismul mass-mediei; invită Comisia să asigure aplicarea efectivă

a Regulamentului privind serviciile digitale[66], în special în ceea ce privește obligațiile platformelor de a reduce riscurile sistemice la adresa pluralismului mass-mediei și a discursului civic;

68. salută inițiativele care urmăresc să promoveze o presă liberă, independentă și pluralistă, cum ar fi Regulamentul european privind libertatea mass-mediei; regretă totuși că în majoritatea statelor membre Regulamentul european privind libertatea mass-mediei este încă departe de a fi pus în aplicare în mod eficient; invită statele membre să își îndeplinească de îndată obligațiile pentru a asigura punerea în aplicare rapidă și integrală a regulamentului, inclusiv transparența în alocarea publicității de stat online și offline, precum și protejarea pluralismului mass-mediei și a independenței editoriale; invită Comisia să acorde sprijin statelor membre în transpunerea Regulamentului european privind libertatea mass-mediei în legislația națională, să monitorizeze punerea sa în aplicare și să ia în considerare inițierea de acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în cazul în care obligațiile nu sunt respectate; invită Comisia să asiste în mod activ statele membre în aplicarea Regulamentului european privind libertatea mass-mediei, inclusiv prin adoptarea de orientări interpretative, dacă este necesar, și să monitorizeze îndeaproape aplicarea sa efectivă, în special în statele membre în care surse independente au semnalat probleme legate de libertatea presei; subliniază că, având în vedere aplicabilitatea directă a regulamentului, jurnaliștii și părțile interesate au deja dreptul de a-l invoca în fața instanțelor naționale și ale UE;

69. invită statele membre și țările candidate să asigure protecția jurnaliștilor și a altor profesioniști din domeniul mass-mediei din UE, în conformitate cu recomandările (UE) 2021/1534[67] și (UE) 2022/758 ale Comisiei[68]; subliniază că protecția jurnaliștilor trebuie să includă nu numai măsuri eficace de siguranță fizică, ci și garanții împotriva amenințărilor online, a hărțuirii și a atacurilor digitale, precum și

---

66 Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

67 Recomandarea (UE) 2021/1534 a Comisiei din 16 septembrie 2021 referitoare la garantarea protecției, a siguranței și a capacității jurnaliștilor și a celorlalți profesioniști din domeniul mass-mediei în Uniunea Europeană (JO L 331, 20.9.2021, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1534/oj).

68 Recomandarea (UE) 2022/758 a Comisiei din 27 aprilie 2022 privind protecția jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului implicați în acțiuni de mobilizare publică împotriva procedurilor judiciare vădit nefondate sau abuzive („Acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”) (JO L 138, 17.5.2022, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2022/758/oj).

accesul la informații fără obstacole nejustificate;

70. condamnă discursurile de incitare la ură, atât online, cât și offline, inclusiv în mass-media dominante, pe platformele sociale și în spațiile publice, întrucât acestea constituie o amenințare gravă la adresa democrației și a statului de drept; solicită o aplicare mai strictă a reglementărilor din domeniul mass-mediei pentru a asigura un peisaj media divers și incluziv; subliniază că personalitățile publice trebuie să dea exemplu în asigurarea unei dezbateri respectuoase; reamintește că libertatea de exprimare reprezintă o valoare fundamentală și nu ar trebui să fie restricționată nejustificat; reliefează că libertatea de exprimare nu trebuie utilizată pentru a justifica discursul instigator la ură sau infracțiunile motivate de ură; invită statele membre să abroge sau să modifice legislația care nu este în conformitate cu standardele europene și internaționale privind libertatea de exprimare și dezbaterea publică;

71. reamintește că libertatea de exprimare este o piatră de temelie a societăților democratice și un element esențial al statului de drept; constată cu îngrijorare creșterea numărului de măsuri administrative și penale îndreptate împotriva cadrelor universitare, jurnaliștilor și apărătorilor drepturilor omului;

72. îndeamnă statele membre să pună în aplicare integral și în timp util Directiva anti-SLAPP[69] și Recomandarea Comisiei (UE) 2022/758; îndeamnă statele membre să nu se limiteze la o transpunere minimă și să adopte măsuri interne anti-SLAPP cuprinzătoare pentru a proteja jurnaliștii și alte persoane vizate împotriva intimidării, defăimării sau restricțiilor privind exercitarea profesiei lor;

73. recomandă statelor membre ca, atunci când transpun directiva, să extindă aplicarea acesteia pentru a include și cazurile naționale, având în vedere că majoritatea SLAPP au loc la nivel național; încurajează adoptarea unor mecanisme de respingere rapidă a acțiunilor în justiție, a unor norme eficiente de transfer al costurilor, a unor sancțiuni disuasive împotriva părților litigante abuzive, precum și a unor măsuri solide de sprijin pentru jurnaliștii afectați și alte persoane vizate;

74. invită Comisia să analizeze de urgență propuneri sau instrumente complementare pentru a aborda acțiunile strategice în justiție împotriva mobilizării publice care nu sunt acoperite de actualul cadru al UE și să exploreze modificări care să extindă domeniul de aplicare al directivei dincolo de cazurile transfrontaliere, asigurând

---

69 Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”) (JO L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

un nivel ridicat și uniform de protecție în întreaga UE;

75. invită Comisia să evalueze dacă sancțiunile UE pentru combaterea dezinformării respectă cerința de proporționalitate prevăzută în dreptul UE și articolul 11 din Cartă, recunoscând pe deplin obiectivul legitim al adoptării de politici pentru combaterea dezinformării și a manipulării informațiilor; consideră că dreptul de a fi audiat și garanțiile juridice adecvate trebuie asigurate înainte ca astfel de măsuri să fie aplicate de Consiliu, în special în cazurile în care drepturile cetățenilor UE, îndeosebi ale jurnaliștilor, riscă să fie subminate;

76. încurajează statele membre să se asigure că minoritățile pot participa efectiv la activitățile mass-mediei și pot avea acces la acestea, precum și să garanteze că serviciile mass-media audiovizuale nu conțin îndemnuri la violență sau la ură împotriva minorităților;

77. invită statele membre să instituie cadre care să garanteze libertatea cetățenilor de a căuta, de a primi și de a împărtăși informații și să se asigure că coordonatorii naționali prevăzuți de Regulamentul privind serviciile digitale își pot îndeplini în totalitate rolul de a facilita schimbul de informații și cooperarea la nivelul UE; subliniază cât de importantă este punerea în aplicare eficace și în timp util a Regulamentului privind serviciile digitale pentru a asigura un mediu online sigur, transparent și responsabil; invită statele membre să se asigure că transpunerea Directivei (UE) 2016/343 privind prezumția de nevinovăție respectă pe deplin libertatea de exprimare și de informare, garantată de articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului și de articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și nu introduce restricții privind relatarea chestiunilor de interes public;

78. reamintește cât de importante sunt monitorizarea marilor platforme online și aplicarea Regulamentului privind serviciile digitale, inclusiv investigațiile privind manipularea algoritmică, amplificarea discursului de ură, propaganda politică sau lipsa supravegherii; subliniază că sunt importante transparența algoritmilor platformelor, auditurile independente și mecanismele de verificare a informațiilor pentru combaterea dezinformării și accentuează că aceste măsuri ar trebui completate prin garantarea accesului la informații și promovarea educației în domeniul mass-mediei în rândul tuturor cetățenilor;

79. evidențiază că dezinformarea la scară largă și manipularea informațiilor, amplificate din ce în ce mai mult de sistemele avansate de inteligență artificială, prezintă riscuri grave pentru statul de drept și procesele democratice; invită Comisia și statele membre să aplice pe deplin Regulamentul privind serviciile digitale și Regulamentul

privind inteligența artificială[70] pentru a asigura transparența, responsabilitatea și atenuarea eficace a riscurilor sistemice generate de inteligența artificială la adresa statului de drept, în special în contexte electorale;

Spațiul societății civile

80. subliniază rolul esențial jucat de o societate civilă puternică și liberă, inclusiv de organizațiile locale și comunitare, de sindicate, de grupurile de activiști, de apărătorii drepturilor omului și de organizațiile neguvernamentale (ONG-uri), precum și de autoritățile independente și de mediatori, în promovarea și susținerea democrației, a egalității, a statului de drept și a drepturilor fundamentale și în asigurarea responsabilității atât a actorilor statali, cât și a celor privați, prin rolul lor de supraveghere; reamintește că, în acest context, Comisia recunoaște că în unele state membre persistă obstacole în calea creării unui mediu propice activității actorilor societății civile, precum și necesitatea unor măsuri suplimentare pentru aceștia, cum ar fi formarea specializată, sensibilizarea și mecanismele de protecție; îndeamnă Comisia să își intensifice eforturile de consolidare a protecției tuturor acestor actori și să garanteze condițiile necesare pentru desfășurarea eficientă a activităților acestora; reamintește necesitatea unui mediu sigur, favorabil și propice pentru ei; încurajează implicarea civică și participarea la procesele democratice;

81. recunoaște rolul societății civile și al organizațiilor neguvernamentale în protejarea minorităților și combaterea discriminării, solicitând un acces corect și echitabil la sprijin;

82. reiterează importanța unei ample consultări la elaborarea raportului privind statul de drept; invită Comisia să acorde prioritate vizitelor la fața locului în statele membre, întrucât permit o evaluare mai cuprinzătoare și contextuală a situației;

83. subliniază importanța unui spațiu civic dinamic și a drepturilor la întrunire pașnică și la libertatea de asociere în întreaga UE, evidențiind că aceste drepturi, protejate de dreptul internațional și de Cartă, sunt esențiale pentru democrație și pentru responsabilitatea guvernamentală; constată că aceste libertăți necesită o consolidare suplimentară în unele state membre; invită statele membre să asigure protecția libertății de întrunire pentru toți

---

70 Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială) (JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

și să garanteze un mediu sigur, favorabil și sigur din punct de vedere juridic pentru exercitarea acestei libertăți, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu standardele europene și internaționale în materie de drepturi ale omului; observă cu îngrijorare restricțiile tot mai mari care afectează spațiul civic în mai multe state membre, inclusiv sarcinile administrative excesive, campaniile de denigrare și limitările privind accesul la resurse, care creează un efect de intimidare și subminează rolul de „câine de pază” al societății civile;

84. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restricțiile repetate asupra libertății de întrunire; evidențiază criticile formulate de Consiliul Europei, de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, de Organizația Națiunilor Unite și de organizațiile societății civile cu privire la anumite legi, inclusiv la legislația relevantă din domeniul securității, care nu respectă principiul proporționalității, ceea ce poate slăbi garanțiile juridice și poate intra în conflict cu obligațiile internaționale în materie de drepturi ale omului; invită statele membre să se abțină de la adoptarea de legi sau practici care restricționează preventiv dreptul la întrunire pașnică, inclusiv impunerea de sancțiuni sau pedepse participanților la demonstrații pașnice, fără control judiciar; reamintește statelor membre că legile și practicile privind adunările și protestele trebuie să respecte întotdeauna standardele internaționale în materie de drepturi ale omului, inclusiv prin formarea adecvată a agenților de aplicare a legii în domeniul drepturilor omului și al gestionării mulțimilor; încurajează statele membre să introducă proceduri sau mecanisme adecvate pentru a înregistra verificarea identității și solicită statelor membre să publice date privind vătămările și decesele survenite în timpul protestelor, pentru a spori transparența și responsabilitatea autorităților de aplicare a legii;

85. ia act de Strategia UE pentru societatea civilă și de măsurile menite să consolideze protecția, participarea și finanțarea durabilă, inclusiv Platforma societății civile, Centrul de cunoștințe privind spațiul civic și alte instrumente de protecție;

86. invită statele membre și Comisia să continue îmbunătățirea cadrului juridic și de reglementare pentru societatea civilă, asigurându-se în același timp că orice restricții privind finanțarea și activitățile asociațiilor sunt clar justificate, proporționale, urmăresc obiective legitime de interes public și respectă pe deplin dreptul Uniunii și standardele europene și internaționale în materie de drepturi ale omului, inclusiv CEDO;

87. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restrângerea spațiului civic și la persecuția tot mai intensă a organizațiilor societății civile (OSC) și a apărătorilor drepturilor omului în UE, în special a celor care activează în domeniul combaterii rasismului, al justiției climatice, al drepturilor persoanelor LGBTIQ+, al drepturilor femeilor, al migrației, inclusiv al asistenței umanitare și al ajutorului

acordat persoanelor aflate în pericol pe mare, precum și în domeniul combaterii corupției; îndeamnă Comisia să monitorizeze sistematic situația acestor organizații în rapoartele sale privind statul de drept, întrucât restrângerea spațiului civic constituie o preocupare structurală în ceea ce privește statul de drept; invită statele membre să asigure o protecție eficace a apărătorilor drepturilor omului, inclusiv mecanisme de reacție rapidă la amenințări;

88. își exprimă îngrijorarea cu privire la modificările constituționale care subminează securitatea juridică și supremația dreptului Uniunii;

89. denunță utilizarea excesivă și sistematică a procedurilor legislative accelerate în Ungaria, o proporție semnificativă de legi fiind adoptate fără consultări adecvate, ceea ce subminează principiile unei mai bune legiferări, transparenței, incluziunii și controlului democratic;

90. încurajează statele membre să asigure un cadru echilibrat care să susțină responsabilitatea și transparența pentru toate entitățile care urmăresc să influențeze politicile publice, permițând în același timp societății civile să funcționeze în mod liber, sigur și eficace; este preocupat de restricțiile juridice și financiare tot mai mari, de campaniile de denigrare și de incriminarea organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului, inclusiv de incriminarea nejustificată a activităților societății civile; invită statele membre să se abțină de la restricții disproporționate asupra libertății de întrunire și de asociere; reiterează cât de importantă este punerea în aplicare integrală a Directivei anti-SLAPP și a Recomandării Comisiei (UE) 2022/758 pentru a proteja organizațiile societății civile; subliniază că cerințele de raportare pentru ONG-uri nu trebuie să le depășească pe cele strict necesare și proporționale cu obiectivele specifice urmărite;

91. evidențiază că transparența și responsabilitatea în utilizarea fondurilor Uniunii sunt componente esențiale ale statului de drept; accentuează că ar trebui instituite obligații de raportare și transparență pentru a se garanta că fondurile UE sunt cheltuite în mod corespunzător, evitându-se, în același timp, impunerea unor sarcini inutile organizațiilor; consideră că legislația actuală a UE privind controlul, diligența necesară și transparența constituie o bază solidă și subliniază că UE ar trebui să rămână pregătită să revizuiască și să consolideze acest cadru în cazul în care se identifică deficiențe; invită statele membre și Comisia să asigure alocarea de resurse financiare adecvate și durabile pentru organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului, în conformitate cu criterii clare de eligibilitate și mecanisme de supraveghere care să respecte pe deplin normele existente în materie de transparență, responsabilitate și cheltuieli, în special în contextul restrângerii spațiului civic și al înmulțirii sarcinilor administrative; consideră, în acest sens, că Comisia și statele membre ar trebui să asigure o

finanțare adecvată și consecventă, corespunzătoare obiectivelor sale, pentru actorii care depun eforturi pentru promovarea drepturilor fundamentale, a democrației și a statului de drept, și subliniază că accesul la finanțarea UE trebuie să fie echitabil, transparent și nediscriminatoriu; reamintește că deciziile de finanțare trebuie să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, în conformitate cu tratatele și cu Regulamentul financiar, asigurând o bună gestiune financiară și protecția intereselor financiare ale UE;

92. subliniază importanța libertății academice ca parte integrantă a statului de drept și îndeamnă statele membre să protejeze universitățile de influențe politice nejustificate sau de controlul asupra guvernanței academice și să asigure autonomia instituțională; încurajează statele membre să promoveze o cultură a statului de drept prin campanii de sensibilizare, inițiative de informare și acțiuni menite să promoveze valorile și principiile democratice;

Drepturile fundamentale, egalitatea și nediscriminarea

93. subliniază că protecția și promovarea drepturilor fundamentale constituie un pilon esențial al statului de drept și o obligație fundamentală pentru toate statele membre, în temeiul articolului 2 din TUE; subliniază că aceste drepturi trebuie garantate în mod egal pentru toate persoanele, fără discriminare, prin procese legislative transparente, căi de atac eficace și mecanisme de supraveghere independente; subliniază că statul de drept și drepturile fundamentale se consolidează reciproc și că încălcările statului de drept afectează direct exercitarea drepturilor fundamentale;

94. evidențiază că orice restricție asupra drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să respecte articolul 52 alineatul (1) din Cartă și condamnă practicile legislative care duc la o complexitate excesivă, la insecuritate juridică sau la o lipsă de inteligibilitate pentru cetățeni;

95. subliniază că cadrele juridice ale statelor membre trebuie să garanteze egalitatea în fața legii și dreptul de a nu fi discriminat, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare; invită Comisia să acționeze cu fermitate în cazurile de neconformitate; evidențiază că orice măsură care afectează libera circulație a persoanelor, drepturile de ședere sau reîntregirea familiei trebuie să respecte dreptul Uniunii aplicabil și Carta, inclusiv principiul nediscriminării prevăzut la articolul 21 din aceasta;

96. reamintește că accesul efectiv la protecție socială, la un venit minim adecvat și la servicii publice nediscriminatorii este esențial pentru exercitarea egală a drepturilor; invită Comisia să analizeze modul în care excluziunea socială, sărăcia extremă și lipsa locuințelor împiedică accesul efectiv la justiție și exercitarea concretă a drepturilor;

97. salută Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ+ 2026-2030 drept un cadru esențial pentru promovarea egalității și a nediscriminării în întreaga UE, în special prin îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației UE în materie de egalitate, prin asigurarea protecției și siguranței persoanelor și a activiștilor LGBTIQ+, prin consolidarea mecanismelor de monitorizare și de responsabilizare, precum și prin sensibilizarea și formarea profesioniștilor esențiali; îndeamnă Comisia să prezinte o propunere privind interzicerea obligatorie la nivelul UE a practicilor de conversie în toate statele membre;

98. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la măsurile discriminatorii introduse în unele state membre sub pretextul combaterii așa-numitei „propagande LGBTIQ” și „ideologii de gen”; reamintește avizul avocatei generale în cauza C-769/22[71], potrivit căruia o astfel de legislație, în cazul în care nu este justificată în mod obiectiv, științific și proporțional, este incompatibilă cu dreptul Uniunii și cu Carta; accentuează că aceste măsuri intensifică stigmatizarea, contravin interdicției de discriminare, libertății de exprimare și de informare și încalcă viața privată și de familie, precum și demnitatea umană, neputând fi justificate prin motivele invocate de statul membru; subliniază că discriminarea sistematică împotriva persoanelor LGBTIQ+ pune sub semnul întrebării valorile consacrate la articolul 2 din TUE și afectează ordinea juridică a UE în ansamblu; evidențiază că Comisia trebuie să acționeze rapid și decisiv atunci când statele membre eludează dreptul UE, în special Carta drepturilor fundamentale, inclusiv prin proceduri accelerate de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și măsuri provizorii; condamnă reformele constituționale discriminatorii care afectează egalitatea de gen și drepturile persoanelor LGBTIQ+;

99. regretă lipsa de progrese în ceea ce privește politicile de egalitate și nediscriminare din unele state membre, precum și lacunele persistente în punerea în aplicare a legislației UE existente împotriva discriminării; reliefează că discriminarea intersecțională împotriva persoanelor care aparțin mai multor grupuri vulnerabile rămâne o problemă în mai multe state membre, cu grade diferite de recunoaștere și protecție juridică, și este insuficient abordată în actualele cadre ale UE privind egalitatea și nediscriminarea; îndeamnă Consiliul să ajungă fără întârziere la un acord cu privire la directiva orizontală împotriva discriminării; solicită continuarea acțiunilor UE de combatere a discriminării și a infracțiunilor motivate de ură îndreptate împotriva persoanelor LGBTIQ+, a femeilor, a minorilor, a persoanelor cu dizabilități, a persoanelor în vârstă, a migranților și a persoanelor aparținând minorităților, astfel încât să se asigure accesul efectiv la justiție și la căi de atac pentru

---

71 Concluziile avocatei generale Ćapeta prezentate la 5 iunie 2025, ECLI:EU:C:2025:408.

victime;

100. invită toate statele membre să protejeze drepturile persoanelor LGBTIQ+ în deplină conformitate cu dreptul UE, cu Carta și cu jurisprudența relevantă a CJUE și a CEDO; reamintește că barierele juridice în calea recunoașterii parteneriatelor sau a filiației între persoane de același sex la nivel transfrontalier persistă în mai multe state membre, încălcând principiile liberei circulații și nediscriminării; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape respectarea de către statele membre a jurisprudenței CJUE, în special a hotărârilor pronunțate în cauzele C-673/16[72] și C-713/23[73], și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, dacă este necesar; salută propunerea Comisiei privind recunoașterea filiației și invită Consiliul să o adopte rapid, în interesul superior al copilului și în vederea asigurării securității juridice în întreaga UE;

101. invită toate statele membre să introducă recunoașterea juridică a parteneriatelor între persoane de același sex, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului;

102. subliniază că lipsa unor proceduri judiciare accesibile de recunoaștere a genului constituie o încălcare a drepturilor fundamentale; solicită tuturor statelor membre să garanteze recunoașterea juridică a identității de gen pe baza autodeterminării, să asigure recunoașterea reciprocă la nivel transfrontalier și să protejeze datele cu caracter personal, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului;

103. își exprimă îngrijorarea față de intensificarea tuturor formelor de ură religioasă, rasism, xenofobie și a altor forme de discriminare pe întreg teritoriul UE; invită statele membre să asigure protecție egală în fața legii pentru toate minoritățile;

104. își exprimă profunda îngrijorare față de creșterea nivelului de antisemitism în UE, constatând că mulți evrei declară că se confruntă cu ostilitate antisemită atât online, cât și offline, ceea ce le afectează viața de zi cu zi și sentimentul de siguranță; invită statele membre să ia măsuri eficace pentru a combate și a preveni actele și retorica antisemite;

105. își exprimă profunda îngrijorare față de creșterea nivelului de islamofobie și de ură împotriva musulmanilor în UE, constatând că mulți musulmani se confruntă cu rasism, infracțiuni motivate de ură, hărțuire și practici discriminatorii în viața lor de zi cu zi; invită

---

72 Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2018, Relu Adrian Coman și alții /Inspectoratul General pentru Imigrări și Ministerul Afacerilor Interne, ECLI:EU:C:2018:385.

73 Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 noiembrie 2025, Jakub Cupriak-Trojan și Mateusz Trojan/Wojewoda Mazowiecki, ECLI:EU:C:2025:917.

statele membre să ia măsuri eficace pentru a preveni și a combate astfel de acte și discursuri;

106. condamnă incidentele de infracțiuni motivate de ură și discursurile de ură, atât online, cât și offline, bazate pe orice motiv de discriminare; invită Comisia și statele membre să adopte și să pună în aplicare măsuri eficace de combatere a tuturor formelor de rasism, cu includerea deplină a societății civile și cu contribuția părților interesate relevante, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE; solicită consolidarea măsurilor de prevenire, anchetare, urmărire penală și sprijinire a victimelor, cu implicarea deplină a societății civile și a organismelor de promovare a egalității; evidențiază lipsa unei legislații cuprinzătoare la nivelul UE și solicită includerea discursului instigator la ură și a infracțiunilor motivate de ură printre infracțiunile la nivelul UE prevăzute la articolul 83 alineatul (1) din TFUE, inclusiv atunci când acestea se bazează pe orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen;

107. își exprimă îngrijorarea cu privire la întârzierile înregistrate în ceea ce privește protecția drepturilor persoanelor aparținând minorităților, care sunt din ce în ce mai neglijate; invită statele membre să se asigure că politicile și cadrele lor juridice nu duc la discriminare; reamintește propunerea Parlamentului de a include protecția drepturilor minorităților în raportul privind statul de drept și invită Comisia să propună măsuri la nivelul UE pentru a proteja drepturile minorităților și drepturile lingvistice, inclusiv prin aderarea UE la Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale și la Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare;

108. subliniază discriminarea pe scară largă cu care se confruntă comunitățile rome, inclusiv atitudini antirome, segregarea în ceea ce privește locuințele, educația și accesul la servicii, precum și practicile de încadrare ca riscuri la adresa securității; solicită măsuri specifice, mecanisme mai solide de monitorizare și de responsabilizare, precum și implicarea efectivă a societății civile rome, inclusiv în procesele de aderare la UE;

109. invită Comisia să abordeze discriminarea rasială și etnică, inclusiv stabilirea de profiluri rasiale, în contextul evaluării statului de drept, inclusiv prin anchete eficace, colectarea și publicarea de date dezagregate în conformitate cu standardele privind drepturile fundamentale, precum și implicarea societății civile; accentuează cât de importantă este abordarea discriminării pe motive intersecționale într-un cadru cuprinzător al drepturilor fundamentale;

110. solicită garanții eficace pentru a asigura un spațiu online sigur și pentru a combate ura, discriminarea și dezinformarea; subliniază necesitatea aplicării integrale, în conformitate cu principiul respectării drepturilor, a Regulamentului privind serviciile digitale, a

Regulamentului privind piețele digitale[74], a Regulamentului privind inteligența artificială, a Directivei anti-SLAPP și a Regulamentului european privind libertatea mass-mediei;

111. subliniază că lipsa progreselor în ceea ce privește serviciile comunitare pentru persoanele cu dizabilități creează îngrijorări serioase cu privire la respectarea obligațiilor în materie de drepturi fundamentale;

112. reiterează obligația statelor membre de a respecta dreptul UE și dreptul internațional în domeniul migrației și al azilului, atât pe uscat, cât și pe mare; invită Comisia și statele membre să se asigure că politicile în materie de migrație și azil, inclusiv Pactul privind migrația și azilul, sunt puse în aplicare cu respectarea deplină a Cartei, a principiului nereturnării și a principiului responsabilității comune, pentru a garanta respectarea drepturilor persoanelor la azil și la protecție internațională;

113. invită statele membre să pună în aplicare politicile în materie de migrație și azil în deplină conformitate cu tratatele, Carta și dreptul internațional aplicabil; subliniază că toate persoanele aflate pe teritoriul UE au dreptul la respectarea demnității umane, nu trebuie să fie supuse unui tratament inuman sau degradant și sunt egale în fața legii, fără discriminare din niciun motiv, nici pe criteriul naționalității sau al statutului de migrant;

114. consideră că concluziile Agenției pentru Drepturi Fundamentale a UE și jurisprudența CJUE oferă o bază solidă pentru interpretarea articolului 2 din TUE și a domeniului de aplicare al drepturilor prevăzute în Cartă;

115. salută decizia Comisiei de a-și menține propunerea de directivă privind egalitatea de tratament[75] și îndeamnă Consiliul să o finalizeze și să o adopte fără întârziere, considerând că directiva este esențială pentru eliminarea lacunelor din protecția împotriva discriminării la nivelul UE;

116. invită Comisia și statele membre să ia măsuri eficace împotriva violenței de gen, online și offline, inclusiv prin adăugarea acesteia pe lista „infracțiunilor incriminate de UE”; solicită cu insistență o

---

74 Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1937 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind piețele digitale) (JO L 265, 12.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

75 Propunere de Directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426).

propunere legislativă a UE privind combaterea violului, definit prin lipsa consimțământului, punerea în aplicare integrală a normelor UE privind violența împotriva femeilor și ratificarea Convenției de la Istanbul de către toate statele membre; își exprimă îngrijorarea cu privire la mișcările anti-gen și la dezinformarea care subminează egalitatea de gen;

117. își reiterează apelul ca accesul la avort legal și în condiții de siguranță să fie consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; subliniază că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente fac parte integrantă din egalitate și din lupta împotriva violenței de gen;

Statul de drept și bugetul UE

118. este îngrijorat de rapoartele organizațiilor societății civile care arată că anumite încălcări ale statului de drept și ale drepturilor fundamentale ar putea fi legate de utilizarea unor fonduri ale UE în anumite state membre; invită Comisia să investigheze în detaliu dacă astfel de încălcări au loc în cadrul programelor sau proiectelor finanțate de UE și, în cazul în care se stabilesc astfel de încălcări, să considere condițiile favorizante relevante și jaloanele Mecanismului de redresare și reziliență ca fiind neîndeplinite; solicită, de asemenea, Comisiei să includă în raportul său anual privind statul de drept recomandări referitoare la aceste încălcări și, dacă deficiențele persistă, să suspende efectuarea de plăți suplimentare până la remedierea deficiențelor identificate;

119. invită Comisia și statele membre să consolideze mecanismele independente de monitorizare a acțiunilor finanțate de UE, inclusiv prin evaluări ale impactului asupra drepturilor fundamentale și a cadrului juridic, precum și prin evaluări independente cu implicarea societății civile, asigurând în același timp accesul efectiv la justiție, pentru a garanta respectarea dreptului UE și a Cartei; încurajează alocarea de resurse adecvate pentru a sprijini o astfel de monitorizare;

120. evidențiază că protecția statului de drept este indispensabilă pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii; subliniază că sistemele de justiție independente, cadrele anticorupție eficace și procedurile administrative transparente sunt esențiale pentru a se asigura că fondurile UE sunt gestionate, alocate și cheltuite în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare; solicită o finanțare adecvată pentru organisme precum EPPO și OLAF, pentru a le asigura capacitatea de a ancheta, a urmări penal și a aduce în fața justiției infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii, având în vedere impactul lor asupra statului de drept;

121. subliniază necesitatea de a consolida sinergiile dintre diversele instrumente privind statul de drept și legătura lor cu bugetul UE,

precum și de a întări legăturile dintre recomandările care abordează cele mai persistente încălcări din raportul anual privind statul de drept și instrumentele bugetare; regretă lipsa de detalii din Raportul din 2025 privind statul de drept cu privire la modul în care se realizează această legătură, în special în recomandările sale;

122. insistă că măsurile necesare pentru deblocarea finanțării din partea UE, așa cum sunt stabilite în deciziile corespunzătoare adoptate în temeiul Regulamentului privind dispozițiile comune, al Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență[76] și al Regulamentului privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept, trebuie evaluate în mod coerent, ca parte a aceluiași set de instrumente uniform și coerent, și că nu ar trebui efectuate plăți dacă persistă deficiențe; insistă că orice regres ar trebui, de asemenea, să fie luat în considerare și abordat pentru a preveni apariția unor situații similare sau regrese suplimentare în viitor; solicită Comisiei să se asigure că astfel de evaluări rămân strict imparțiale, ferite de orice formă de instrumentalizare și se bazează exclusiv pe respectarea standardelor statului de drept; reamintește că orice propunere de ridicare a măsurilor bugetare ar trebui să se bazeze pe informații solide, cuprinzătoare și actualizate, în conformitate cu avizul avocatei generale în cauza C-225/24[77], care a subliniat că fiecare condiție de plată ar trebui făcută publică pentru a asigura transparența și responsabilitatea; constată că raportul anual al Comisiei privind statul de drept oferă o bază factuală esențială pentru identificarea provocărilor sistemice care pot afecta buna execuție a bugetului UE; invită Comisia să stabilească și să publice criterii clare și detaliate pentru evaluarea implicațiilor bugetare ale deficiențelor statului de drept, inclusiv pentru întreruperi, suspendări și reprogramarea fondurilor UE, și să asigure un proces decizional prompt și neselectiv în toate statele membre;

123. subliniază că mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept face parte integrantă din setul de instrumente de guvernanță financiară al Uniunii; reamintește că Regulamentul privind condiționalitatea este un instrument-cheie în protejarea intereselor financiare ale UE împotriva încălcărilor statului de drept și că ar trebui să se aplice ori de câte ori sunt îndeplinite condițiile juridice prevăzute în regulament la nivelul întregului buget al UE; solicită aplicarea consecventă, eficace, promptă și imparțială a Regulamentului privind condiționalitatea, inclusiv utilizarea proactivă a articolului 6 alineatul (4), atunci când este justificat,

---

76 Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

77 Concluziile avocatei generale Ćapeta prezentate la 12 februarie 2026, cauza C-225/24, Parlamentul European/Comisia Europeană, ECLI:EU:C:2026:88.

respectând în același timp principiul proporționalității; regretă interpretarea Comisiei potrivit căreia Regulamentul privind condiționalitatea ar trebui utilizat numai ca măsură de ultimă instanță;

124. invită Comisia Europeană să clarifice ce anume constituie o legătură suficient de directă între încălcarea principiilor statului de drept și interesul financiar al UE, precum și să stabilească criterii clare, obiective și previzibile pentru evaluarea eficacității măsurilor bugetare și corective, astfel cum a solicitat Curtea de Conturi Europeană; invită Comisia să precizeze în raportul său privind statul de drept dacă riscurile grave sau încălcările identificate în statele membre justifică aplicarea Regulamentului privind condiționalitatea și să transpună recomandările specifice fiecărei țări, care vizează cele mai persistente încălcări din statele membre, în etape concrete pe care statele membre trebuie să le îndeplinească și care, după caz, să servească drept dovezi pentru a justifica activarea Regulamentului privind condiționalitatea;

125. îndeamnă Comisia și Consiliul să acționeze cu rapiditate și în deplină transparență în cazul în care se stabilește o legătură între încălcările principiilor statului de drept sau riscurile grave la adresa lor și riscurile la adresa bugetului UE, precum și în cazul în care statul membru în cauză nu remediază situația în mod eficace, sustenabil și în timp util;

126. îndeamnă Comisia să ia măsuri suplimentare în temeiul Regulamentului privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept în cazul Ungariei în ceea ce privește alte încălcări ale statului de drept, cum ar fi cele legate de sistemul judiciar; subliniază că slăbirea sistemului judiciar și a independenței și imparțialității administrației publice și concentrarea nejustificată a furnizorilor în procedurile de achiziții publice reprezintă riscuri sistemice pentru statul de drept care amenință buna gestiune financiară; accentuează că încălcarea normelor, manipularea licitațiilor și a cererilor care implică finanțare din partea UE sau favorizarea în cadrul acestora, precum și hărțuirea administrativă care încalcă egalitatea de tratament în cazul autorităților locale și regionale, al întreprinderilor sau al altor destinatari sau beneficiari finali și accesul acestora la fondurile UE, precum și achizițiile publice, organismele de audit, măsurile anticorupție sau sistemele de control, toate acestea constituie riscuri directe pentru bugetul Uniunii și necesită aplicarea consecventă și strictă a condiționalității;

127. reamintește că destinatarii sau beneficiarii finali ai fondurilor UE care nu sunt entități guvernamentale nu ar trebui să sufere consecințe negative ca urmare a problemelor cauzate de autoritățile naționale, în cazurile în care se iau măsuri bugetare; își reia apelul adresat Comisiei de a se asigura că destinatarii sau beneficiarii finali ai fondurilor UE nu sunt privați de aceste fonduri, astfel cum se

prevede în Regulamentul privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept; reamintește obligația statelor membre care fac obiectul unor măsuri în temeiul Regulamentului privind condiționalitatea de a continua să își onoreze toate angajamentele față de destinatarii sau beneficiarii finali; invită Comisia să analizeze modalități de a se asigura că fondurile UE ajung la administrațiile locale și la organizațiile societății civile în cazul în care guvernul în cauză nu cooperează la eliminarea deficiențelor; precizează că o posibilă soluție ar consta în eliberarea creditelor ce corespund dezangajărilor realizate în temeiul regimurilor de condiționalitate pentru a fi utilizate în alte instrumente sau programe ale UE care sunt puse în aplicare în cadrul gestiunii directe sau indirecte, în special cele care contribuie la sprijinirea democrației, a societății civile, a valorilor consacrate la articolul 2 din TUE sau la combaterea corupției; subliniază că această realocare trebuie să respecte pe deplin principiile bunei gestiuni financiare și ale egalității de tratament;

128. accentuează că respectarea verificabilă de către statele membre atât a statului de drept, cât și a Cartei trebuie considerată o condiție prealabilă esențială pentru a beneficia de orice fonduri ale UE; evidențiază că respectarea deplină a acestor condiții trebuie să preceadă aprobarea tuturor programelor și proiectelor finanțate de UE prezentate de autoritățile publice; invită Comisia să se asigure că orice decizie de suspendare, reducere sau blocare a tuturor plăților sau a unei părți din plăți se bazează pe etape de evaluare clar definite, transparente și previzibile pe parcursul execuției fondurilor UE, în conformitate cu principiul proporționalității și ținând seama de natura, durata, gravitatea și amploarea încălcării constatate; subliniază că monitorizarea continuă trebuie completată cel puțin cu revizuiri periodice regulate și stabilite în mod oficial, inclusiv o evaluare anuală a conformității legată în mod explicit de concluziile rapoartelor Comisiei privind statul de drept, pentru a garanta securitatea juridică, responsabilitatea și răspunderea efectivă pentru măsurile corective;

129. salută sugestia din propunerea Comisiei privind cadrul financiar multianual 2028-2034 de a condiționa aproape jumătate din fonduri de respectarea statului de drept și a Cartei înainte de aprobarea acestora, întrucât consolidează capacitatea UE de a se asigura că finanțarea UE sprijină politici bazate pe drepturile fundamentale și pe principiile democratice; constată că propunerea menține și introduce condiții orizontale privind respectarea principiilor statului de drept și a Cartei în cadrul programelor relevante; consideră că o astfel de abordare a condiționalității poate răspunde preocupărilor legate de protecția destinatarilor sau a beneficiarilor finali, în special prin faptul că se permite repunerea la dispoziție a fondurilor în cadrul gestionării directe sau indirecte, în special în ceea ce privește instrumentele și programele care contribuie la sprijinirea democrației, a societății civile, a valorilor consacrate la articolul 2

din TUE sau a luptei împotriva corupției, în primul rând în statul membru în care au avut loc încălcările; ia act cu îngrijorare de potențialele suprapuneri dintre noul mecanism de condiționalitate propus în viitorul cadru financiar multianual și actualul Regulament privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept; consideră, cu toate acestea, că condițiile orizontale ar trebui să vizeze toate valorile consacrate la articolul 2 din TUE și că procedura decizională ar trebui să fie identică și să se încheie cu adoptarea de către Comisie a unor decizii; solicită un cadru unificat, coerent și cuprinzător pentru toate programele UE și cere Comisiei să asigure criterii clare, obiective și transparente pentru aplicarea condiționalității privind statul de drept, precum și o coordonare eficace între diferitele instrumente;

130. solicită ca fondurile suspendate sau înghețate din cauza încălcării valorilor consacrate la articolul 2 din TUE să nu fie repuse la dispoziția autorităților statului membru în cauză;

131. observă că planurile de parteneriat național și regional (planurile PNR) propuse ar consolida fondurile importante ale UE într-un cadru strategic unic pentru fiecare stat membru și ar face ca plățile să fie din ce în ce mai mult bazate pe performanță; solicită, de asemenea, Comisiei să stabilească criterii clare, transparente și verificabile pentru evaluarea existenței și a eficacității „mecanismelor adecvate” necesare pentru aprobarea planurilor naționale și regionale, ca o condiție prealabilă pentru aplicarea efectivă a acestora, în vederea asigurării securității juridice și a respectării statului de drept și a Cartei în cadrul punerii în aplicare a fondurilor UE;

132. subliniază că protecția eficace a bugetului UE depinde, de asemenea, de sisteme solide de gestiune financiară și control; invită Comisia să țină cont, în rapoartele sale anuale privind statul de drept, de evaluările efectuate de organele, oficiile și agențiile relevante ale UE, precum și de autoritățile naționale de audit, pentru a evalua riscurile legate de statul de drept la care sunt expuse fondurile UE; accentuează că deficiențele sistemice identificate de aceste organisme de supraveghere ar trebui să se reflecte în mod corespunzător în modul în care Comisia utilizează instrumentele de protecție a bugetului;

Statul de drept și dimensiunea pieței unice

133. salută includerea unei dimensiuni referitoare la piața unică în raportul privind statul de drept, întrucât aceasta evidențiază legătura dintre standardele statului de drept și starea generală a mediului economic al UE; evidențiază că această abordare contribuie la identificarea obstacolelor structurale care afectează întreprinderile, lucrătorii și activitatea economică transfrontalieră, contribuind la crearea unui mediu de piață previzibil, transparent și echitabil, cu scopul de a asigura apărarea drepturilor, sancționarea

corupției și respectarea contractelor; constată că insecuritatea juridică, luarea arbitrară a deciziilor administrative și protecția judiciară inconsecventă subminează previzibilitatea economică și afectează capacitatea actorilor economici de a opera pe piața internă, astfel cum au subliniat părțile interesate relevante consultate pentru Raportul din 2025 privind statul de drept; subliniază că un sistem de justiție funcțional, un cadru anticorupție solid, pluralismul mass-mediei și un sistem eficace de control și echilibru sunt indispensabile pentru buna funcționare a pieței unice; accentuează că securitatea juridică, normele echitabile și transparente privind achizițiile publice, măsurile eficace de combatere a corupției, libertatea presei, echilibrul puterilor democratice și protecția solidă a muncii și a drepturilor sociale sunt factori-cheie ai competitivității durabile, ai coeziunii sociale și ai unei piețe unice funcționale;

134. propune Comisiei să promoveze în continuare dimensiunea pieței unice, întrucât este esențială pentru a asigura atât o piață unică funcțională, cât și un sistem democratic rezilient, precum și pentru a aprofunda colaborarea cu părțile interesate și cu organizațiile societății civile, inclusiv cu sindicatele, asociațiile judiciare, organizațiile jurnaliștilor, barourile de avocați și alte grupuri profesionale a căror expertiză este esențială pentru identificarea timpurie a riscurilor sistemice legate de statul de drept în cadrul evaluărilor viitoare; evidențiază că Comisia ar trebui să depună eforturi specifice pentru a sensibiliza opinia publică cu privire la rapoartele privind statul de drept și să încurajeze contribuțiile acestor actori din toate statele membre;

135. salută recunoașterea de către Comisie a faptului că respectarea statului de drept este o condiție prealabilă pentru un mediu de investiții stabil și de încredere; subliniază că cadrele juridice previzibile, instanțele imparțiale și mecanismele eficace de aplicare a legii sporesc încrederea investitorilor și contribuie la creșterea economică durabilă pe întreaga piață unică;

136. își exprimă îngrijorarea cu privire la deficiențele identificate în mai multe state membre, inclusiv în ceea ce privește egalitatea și echitatea în domeniul achizițiilor publice și al atribuirii directe a contractelor; invită Comisia să se asigure că deficiențele identificate în cadrul acestei dimensiuni se reflectă în mod adecvat în recomandări concrete și specifice în raportul său privind statul de drept;

137. invită Comisia – atunci când evaluează dimensiunea pieței unice în raportul privind statul de drept – și statele membre să combată denaturările structurale din domeniul achizițiilor publice și al utilizării fondurilor UE și naționale; subliniază că aplicarea consecventă a normelor UE în materie de concurență, ajutoare de stat și achiziții publice, pe lângă sprijinul pentru o economie locală

mai diversificată și accesul echitabil la finanțare, este necesară pentru a crea un cerc virtuos în care pieţele deschise și competitive să susțină statul de drept;

138. evidențiază necesitatea de a consolida utilizarea de către Comisie a analizei bazate pe date atunci când evaluează impactul condițiilor statului de drept asupra pieței unice; constată că indicatorii solizi și comparabili privind eficiența judiciară, riscurile de corupție, performanța administrativă și stabilitatea reglementării sunt esențiali pentru identificarea deficiențelor structurale care afectează activitatea economică; încurajează Comisia să dezvolte în continuare metodologii bazate pe dovezi și să extindă disponibilitatea seturilor de date de înaltă calitate pentru a îmbunătăți profunzimea analitică și relevanța politică a viitoarelor rapoarte privind statul de drept;

139. invită Comisia să identifice, în capitolele dedicate fiecărei țări, statele membre în care întârzierile judiciare, aplicarea deficitară a contractelor sau corupția sistemică creează bariere netarifare efective pentru întreprinderile din alte state membre și să compare progresele înregistrate cu indicatorii de performanță stabiliți; subliniază că această identificare trebuie să se bazeze pe date și pe metodologii transparente și ar trebui să stabilească o legătură explicită între deficiențele în materie de stat de drept și pierderea investițiilor, costurile tranzacției mai ridicate și participarea redusă a întreprinderilor mici și mijlocii pe piața unică;

140. consideră că dimensiunea pieței unice stă la baza raportului Comisiei privind statul de drept, în timp ce sistemul judiciar, cadrul anticorupție, pluralismul și libertatea mass-mediei, precum și alte aspecte instituționale legate de echilibrul puterilor sunt recunoscute ca piloni principali în raport; subliniază, în acest context, că este important să se abordeze impactul inegalității economice și al excluziunii sociale asupra participării democratice și asupra funcționării statului de drept;

Statul de drept în centrul procesului de extindere și al acțiunii externe a UE

141. reiterează că valorile consacrate la articolul 2 din TUE trebuie respectate în mod complet și fără echivoc nu numai de actualele state membre, ci și de țările candidate și potențial candidate pe parcursul întregului proces de aderare și, ulterior, în mod continuu; subliniază că credibilitatea și legitimitatea UE în cadrul procesului de extindere depind de asigurarea respectării atât de statele membre ale UE, cât și de țările candidate și potențial candidate a acelorași standarde ridicate de democrație, drepturi ale omului și statul de drept, și evidențiază că această credibilitate, legitimitate și încredere în angajamentele UE pot fi afectate de aplicarea unor standarde duble în aceste domenii; accentuează că etapa aderării este un moment decisiv și nenegociabil pentru stabilirea unor baze solide,

ireversibile și durabile pentru protecția statului de drept, a drepturilor fundamentale și a standardelor democratice, care constituie elementele fundamentale esențiale pentru aderarea la UE; constată că există în continuare probleme importante legate de monitorizarea drepturilor fundamentale ale minorităților naționale în țările candidate;

142. solicită o evaluare riguroasă, continuă și aprofundată a statului de drept în toate țările aflate în proces de aderare; încurajează Comisia să ofere recomandări clare, concrete și măsurabile, care să abordeze deficiențele și progresele înregistrate în materie de stat de drept, și insistă asupra coerenței, complementarității și consolidării reciproce între raportul privind statul de drept și raportul privind extinderea, pentru a evita evaluările divergente și a asigura o politică de extindere coerentă și credibilă;

143. salută faptul că raportul privind statul de drept conține capitole specifice privind Albania, Muntenegru, Macedonia de Nord și Serbia; invită Comisia să extindă aria de acoperire geografică a viitoarelor rapoarte pentru a include toate țările candidate și potențial candidate și să formuleze recomandări concrete și măsurabile pentru a sprijini reformele și a asigura menținerea unor standarde înalte după aderare;

144. solicită UE și statelor sale membre să acorde un sprijin ferm țărilor candidate și potențial candidate pentru a promova reformele în domeniul democrației, al drepturilor omului și al statului de drept;

145. subliniază că valorile consacrate la articolul 2 din TUE trebuie respectate și atunci când fondurile UE sunt alocate țărilor terțe care participă la programele UE, precum și pe parcursul oricărei monitorizări ulterioare a utilizării fondurilor; reamintește că protecția acestor valori este esențială pentru a asigura o gestiune financiară coerentă și solidă a tuturor cheltuielilor UE, atât în interiorul UE, cât și în cadrul colaborărilor cu țările terțe;

146. solicită ca principiul statului de drept să fie aplicat în mod consecvent în cadrul tuturor cheltuielilor UE, inclusiv în ceea ce privește acțiunile externe în general și, în special, asistența pentru preaderare acordată țărilor candidate și potențial candidate, în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) III și al Mecanismului de reformă și creștere pentru Balcanii de Vest; subliniază că aceste cheltuieli trebuie să fie transparente, bazate pe dovezi și pe performanță și însoțite de o monitorizare eficace și de garanții judiciare, în conformitate cu valorile UE consacrate la articolul 2 din TUE; solicită ca plățile efectuate în cadrul IPA III să fie condiționate de rezultate concrete și ca finanțarea să fie realocată, suspendată sau redusă în cazurile de regrese persistente în ceea ce privește independența justiției, eforturile de combatere a corupției și drepturile fundamentale;

147. accentuează că este important să se mențină o ordine internațională bazată pe norme pentru a apăra valorile universale pe care se întemeiază UE; avertizează că amenințările crescânde la adresa instituțiilor multilaterale, inclusiv încercările de a delegitima Curtea Internațională de Justiție (CIJ) și Curtea Penală Internațională (CPI), precum și nerespectarea în general a dreptului internațional reprezintă o amenințare gravă la adresa ordinii mondiale bazate pe norme; regretă amenințările fără precedent cu care se confruntă CPI, inclusiv sancțiunile impuse judecătorilor și altor funcționari ai acesteia; solicită activarea Legii de blocaj a UE[78] pentru a proteja CPI și pe cei care cooperează cu CPI și o sprijină, inclusiv organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului; solicită Uniunii Europene și statelor sale membre, precum și țărilor candidate și potențial candidate să continue să sprijine CPI și să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a consolida lupta împotriva impunității la nivel mondial;

148. reiterează sprijinul ferm al UE pentru CIJ și CPI, ca instituții esențiale, independente și imparțiale; reamintește că respectarea deplină a deciziilor CPI, inclusiv executarea mandatelor de arestare, constituie o obligație pentru statele membre ale UE; invită Comisia să indice cazurile de neexecutare a mandatelor de arestare ale CPI în rapoartele sale privind statul de drept; îndeamnă statele membre să respecte pe deplin hotărârile instanțelor internaționale și să aplice competența universală pentru a combate impunitatea; invită UE să încurajeze țările terțe, inclusiv partenerii principali, țările candidate și potențialele țări candidate, să adere la Statutul de la Roma;

Îmbunătățirea procesului de raportare al Comisiei

149. salută eforturile Comisiei de a îmbunătăți metodologia raportului privind statul de drept; invită Comisia ca, în edițiile viitoare, să definească și să publice repere și indicatori clari și operaționali pentru fiecare pilon și să îi aplice în mod consecvent și transparent în toate statele membre, astfel încât să permită o comparație relevantă și să ofere claritate cu privire la standardele aplicate;

150. observă că raportul Comisiei privind statul de drept a devenit mai cuprinzător de la crearea sa în 2020; regretă totuși că elementele esențiale din rezoluțiile Parlamentului, inclusiv recomandările adresate Comisiei și Consiliului în contextul raportării privind statul de drept, nu au fost luate pe deplin în considerare; invită Comisia și Consiliul să dea curs acestor recomandări;

151. invită Comisia să fie mai transparentă cu privire la criteriile pe care

---

78 Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO L 309, 29.11.1996, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

le utilizează pentru a selecta informații din partea societății civile, a organismelor internaționale, a autorităților naționale și a altor părți interesate în procesul de raportare; subliniază cât este de importantă asigurarea coerenței și a clarității în modul în care aceste informații sunt evaluate și reflectate în capitolele finale dedicate fiecărei țări; constată că, în limita resurselor disponibile, ar trebui să se asigure tuturor celor care contribuie un feedback adecvat și o monitorizare cu privire la utilizarea informațiilor furnizate de aceștia și insistă ca procesul de raportare să se bazeze pe dovezi, să fie transparent și imparțial;

152. invită Comisia să se asigure că metodologia de selectare a problemelor abordate în raportul privind statul de drept este transparentă, prin definirea clară a criteriilor-cheie, inclusiv a ceea ce constituie o „evoluție semnificativă”, și prin garantarea faptului că provocările noi sunt luate în considerare în mod sistematic; încurajează Comisia să utilizeze un limbaj mai clar atunci când evaluează respectarea valorilor consacrate la articolul 2 din TUE;

153. invită Comisia ca, în cadrul procesului de elaborare a raportului privind statul de drept, să urmărească o colaborare mai strânsă și să organizeze consultări prealabile cu Parlamentul;

154. subliniază că Grupul de monitorizare a democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale (DRFMG) din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului a organizat în ultimii ani mai multe delegații ad-hoc și că, în mai multe cazuri, situația statului de drept, a democrației și a drepturilor fundamentale a fost evaluată ca prezentând deficiențe mai mari decât cele evidențiate în rapoartele Comisiei; consideră că exercițiul de monitorizare al DRFMG ar trebui să fie luat în considerare în mod corespunzător în cadrul procedurii de consultare și la elaborarea ulterioară a raportului; solicită o relație interinstituțională mai puternică și mai bine structurată între Parlament și Comisie, inclusiv prin schimburi periodice, mecanisme transparente de feedback și integrarea în timp util a evaluărilor parlamentare;

155. reiterează necesitatea unui mecanism interinstituțional cuprinzător privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale, care să acopere toate valorile prevăzute la articolul 2 din TUE;

156. consideră că Comisia ar trebui să identifice și să definească mai clar traiectoria pe care o urmează fiecare stat membru și fiecare țară candidată, inclusiv semnalele de alertă timpurie și identificarea problemelor grave și sistemice, și subliniază că Comisia ar trebui să asigure coerența între problemele identificate și recomandările emise, precum și o mai mare claritate și transparență cu privire la modul în care se ajunge la aceste evaluări; invită Comisia să clarifice că încălcările sistematice, intenționate și grave ale valorilor consacrate la articolul 2 din TUE, pe o perioadă îndelungată,

subminează condițiile structurale ale apartenenței la o Uniune întemeiată pe statul de drept; subliniază că, în astfel de circumstanțe, statele membre riscă să nu își îndeplinească angajamentele inerente statutului lor în temeiul tratatelor; reamintește că instituțiile au obligația de a activa mecanismele prevăzute de tratate;

157. evidențiază că este esențial ca evaluarea să nu se limiteze la deficiențele identificate anterior, ci să se actualizeze sistematic analiza pentru a reflecta noile evoluții, riscurile emergente și formele în continuă schimbare ale regresului; subliniază că tocmai în acest domeniu sunt esențiale o precizie și o claritate metodologice sporite, pentru a se asigura că recomandările rămân relevante, adecvate și aliniate la traiectoria reală a statului de drept în fiecare stat membru;

158. invită Comisia să emită recomandări mai operaționale, făcând o distincție clară între cele referitoare la probleme grave și sistemice și cele referitoare la aspecte mai puțin semnificative, pentru a evita riscul de a banaliza cele mai grave încălcări ale statului de drept, și să stabilească măsuri concrete, termene și criterii de referință pentru punerea lor în aplicare de către statele membre și țările candidate; subliniază că recomandările nu ar trebui să se refere în mod egal la toate statele membre, ci ar trebui să fie proporționale cu situația specifică a statului de drept din fiecare țară; precizează că recomandările ar trebui să reflecte în mai mare măsură constatările negative din raport și să fie mai detaliate; consideră că evaluarea respectării recomandărilor anterioare ar trebui să fie mai precisă și de o mai bună calitate, să nu se bazeze numai pe modificări legislative, ci și pe dovezi verificabile ale punerii lor în practică;

159. solicită Comisiei să se asigure că toți pilonii raportului privind statul de drept beneficiază de aceeași atenție la formularea recomandărilor, pentru a aborda provocările persistente și bine documentate și pentru a proteja aspectele structurale esențiale pentru buna funcționare a sistemelor democratice, inclusiv spațiul civic și drepturile fundamentale;

160. invită Comisia să se asigure că preocupările identificate în raportul privind statul de drept sunt transpuse în mod consecvent în recomandări; invită, de asemenea, Comisia să se asigure că problemele similare sunt tratate în același mod în toate statele membre, astfel încât niciun stat membru care se confruntă cu deficiențe comparabile sau mai grave să nu rămână fără recomandări adecvate;

161. solicită Comisiei să consolideze mecanismul de monitorizare a recomandărilor nepuse în aplicare, prin introducerea unor criterii de referință măsurabile, constatând că 93 % dintre recomandări se repetă din anii precedenți și că doar 6 % au fost puse în aplicare

integral în 2025[79]; solicită să se consolideze utilizarea tuturor instrumentelor de executare disponibile, după caz, inclusiv a acțiunilor în constatarea neîndeplinirii obligațiilor și a condiționalității bugetare, astfel cum se prevede în Regulamentul financiar, în Regulamentul privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept și în Regulamentul privind dispozițiile comune; invită Comisia să recurgă în mod sistematic la proceduri accelerate și la cereri de măsuri provizorii în fața CJUE în cazurile de neîndeplinire a obligațiilor și să declanșeze acțiuni privind neexecutarea hotărârilor CJUE; constată cu îngrijorare că, în cel mai recent raport, doar două state membre au primit o recomandare suplimentară față de ciclul de raportare anterior, în ciuda faptului că situația statului de drept în mai multe state membre justifică luarea de măsuri urgente, iar în alte state membre impune punerea urgentă în aplicare a recomandărilor;

162. regretă că Ungaria a eșuat în mod constant să dea curs recomandărilor Comisiei, șase dintre acestea rămânând complet nesoluționate din 2022;

163. evidențiază că politica prezentată în comunicarea Comisiei din 2022 privind aplicarea dreptului UE, care clarifică faptul că acțiunile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor nu sunt menite să servească drept mecanisme de reparație individuală, limitează accesul la căi de atac efective în situațiile de nerespectare persistentă sau sistemică a dreptului UE de către statele membre, inclusiv a hotărârilor CJUE; invită Comisia să prezinte anual un raport privind aplicarea și eficacitatea instrumentelor disponibile pentru a aborda încălcările principiilor statului de drept în statele membre; reamintește concluzia recentă a avocatei generale Ćapeta în cauza C-769/22, în care aceasta confirmă că articolul 2 din TUE poate servi drept temei juridic de sine stătător pentru procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazul în care negarea unei valori constituie cauza fundamentală a altor încălcări ale dreptului UE; accentuează că viitoarea hotărâre în această cauză ar putea oferi Comisiei o ocazie importantă pe care ar trebui să o valorifice pentru a întreprinde acțiuni mai sistematice și mai ferme în materie de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, sub rezerva hotărârii definitive a CJUE;

164. subliniază că publicarea raportului privind statul de drept nu este suficientă pentru a consolida valorile consacrate la articolul 2 din TUE, ci că raportul ar trebui să conducă la acțiuni concrete; evidențiază că concluziile raportului anual privind statul de drept ar trebui să facă obiectul unei monitorizări sistematice, după caz, prin utilizarea instrumentelor de executare disponibile, în conformitate cu

---

79 Civil Liberties Union for Europe, „European Commission’s Rule of Law Report 2025 – Gap Analysis” (Raportul Comisiei Europene privind statul de drept 2025 – Analiza lacunelor).

prerogativele Comisiei; solicită monitorizarea transparentă a respectării de către statele membre a hotărârilor CJUE și, după caz, a hotărârilor CEDO, inclusiv prin luarea în considerare a cazurilor de neconformitate persistentă în aplicarea acestor instrumente;

165. consideră că criteriile de referință pentru statul de drept ar trebui să vizeze, de asemenea, independența și funcționarea eficace a principalelor autorități independente și de reglementare; subliniază că aceste autorități ar trebui să asigure proceduri transparente, deschise și bazate pe merit pentru numirea și revocarea conducerii lor;

166. reamintește comunicarea Comisiei din 3 aprilie 2019, intitulată „Consolidarea în continuare a statului de drept în cadrul Uniunii – Situația actuală și posibile etape ulterioare” și comunicarea Comisiei din 7 august 2019, intitulată „Consolidarea statului de drept în cadrul Uniunii – Plan de acțiune”; solicită actualizarea acestora pentru a reflecta provocările actuale și a asigura punerea lor deplină în aplicare;

167. subliniază că este necesară evaluarea resurselor umane și a cerințelor privind capacitatea, având în vedere solicitarea unei monitorizări mai proactive a statului de drept; evidențiază importanța coordonării interdepartamentale între direcțiile generale competente relevante din cadrul Comisiei;

Recomandări orizontale

168. consideră că dialogul interinstituțional și cooperarea la nivelul UE privind statul de drept ar trebui întărite; regretă că, până în prezent, Comisia și Consiliul au respins oferta sa de a încheia un acord interinstituțional privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale; își reafirmă disponibilitatea de a relua negocierile privind acest acord, subliniind valoarea adăugată a unui cadru structurat și previzibil; evidențiază că argumentul potrivit căruia un astfel de acord ar fi excesiv de rigid nu poate justifica lipsa de acțiune; solicită soluții pragmatice pentru a îmbunătăți deja cooperarea; invită Consiliul să își facă dialogul privind statul de drept mai incluziv, invitând reprezentanți ai altor instituții, precum Comisia de la Veneția și Parlamentul; accentuează că eficacitatea setului extins de instrumente al UE depinde de aplicarea sa coerentă și consecventă la nivelul tuturor instituțiilor;

169. propune ca, până la instituirea unui mecanism al UE privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale printr-un acord interinstituțional, instituțiile UE să dezvolte în continuare mecanisme de cooperare în acest context prin introducerea unui ciclu anual privind statul de drept, structurat în diferite etape, care să sporească continuitatea, coordonarea și impactul la nivelul instituțiilor și care să fie conceput astfel încât să poată fi extins

progresiv pentru a acoperi toate valorile consacrate la articolul 2 din TUE, asigurând o abordare cuprinzătoare și coerentă a protecției acestora;

170. reamintește că recomandările ar trebui să fie proporționale cu provocările identificate, suficient de specifice pentru a permite o monitorizare concretă și aplicabilă de către statele membre și evaluate sistematic în edițiile ulterioare; solicită o abordare mai echilibrată, transparentă și credibilă pentru a asigura egalitatea de tratament și o monitorizare eficientă; subliniază că o aplicare mai consecventă a abordării Comisiei – în special prin semnalarea recomandărilor care rămân nerezolvate pe parcursul mai multor cicluri – ar crește transparența, acuratețea și credibilitatea cadrului de monitorizare;

171. evidențiază că, în viitor, ar trebui să se acorde o atenție deosebită statelor membre în care Comisia a identificat încălcări grave și sistemice și invită Comisia să distingă în mod clar astfel de cazuri în recomandările sale;

172. își reiterează apelul adresat Comisiei de a extinde domeniul de aplicare al raportului pentru a acoperi toate aspectele articolului 2 din TUE;

173. îndeamnă Comisia să includă în viitoarele sale rapoarte privind statul de drept un pilon dedicat societății civile și un pilon dedicat combaterii tuturor formelor de ură și discriminare, astfel cum sunt consacrate la articolul 21 din Cartă;

174. invită Comisia să includă în viitoarele sale rapoarte privind statul de drept protecția libertății academice și artistice, precum și măsuri de combatere a dezinformării pe platformele online de către actori interni sau externi, în cadrul pilonului dedicat libertății presei; invită, de asemenea, Comisia să includă înregistrarea și monitorizarea infracțiunilor motivate de ură în cadrul pilonului sistemelor de justiție;

175. își reiterează solicitarea privind utilizarea unor indicatori mai cuprinzători, cum ar fi drepturile fundamentale, egalitatea de gen, protecția minorităților și a grupurilor vulnerabile, precum și respectarea dreptului internațional;

176. reamintește că protecția minorităților face parte din criteriile de aderare de la Copenhaga; evidențiază lipsa garanțiilor juridice la nivelul UE care să asigure că statele membre respectă angajamentele asumate pe parcursul procesului de aderare în ceea ce privește protecția minorităților;

177. invită Comisia să asigure o evaluare mai coerentă și mai cuprinzătoare a integrității electorale în cadrul pilonului „echilibrul puterilor” și în toate capitolele dedicate țărilor, care să acopere

cadrul juridic și instituțional, punerea sa în practică și riscurile principale; subliniază necesitatea unei analize atente a corupției, a utilizării abuzive a resurselor statului și a manipulării electorale; solicită o cooperare sistematică cu Comisia de la Veneția, cu Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului al OSCE și cu alte organisme internaționale relevante, precum și ca recomandările acestora să se reflecte în mod corespunzător în evaluările și în recomandările specifice fiecărei țări din rapoartele privind statul de drept;

178. constată că lista de verificare actualizată privind statul de drept a Comisiei de la Veneția recunoaște că inteligența artificială și tehnologiile digitale pot spori eficiența și accesibilitatea în administrația publică și în sistemele judiciare; subliniază, în același timp, că utilizarea lor de către autoritățile publice poate prezenta riscuri semnificative pentru securitatea juridică, egalitatea în fața legii, transparența și protecția judiciară efectivă, în absența unui temei juridic clar, a supravegherii umane și a unor garanții solide; invită Comisia să abordeze aceste riscuri și să se asigure că sistemele de IA sunt implementate în deplină conformitate cu cerințele statului de drept, inclusiv transparența, responsabilitatea, nediscriminarea, proporționalitatea și căile de atac efective;

179. solicită Comisiei să inițieze un dialog structurat și o consultare amplă cu societatea civilă și cu organismele și instituțiile independente de supraveghere active în domeniile democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale, în momentul elaborării raportului privind statul de drept;

180. invită Comisia să efectueze vizite în statele membre pe teren, ori de câte ori este posibil, în loc să le efectueze virtual, întrucât vizitele pe teren ar putea oferi o imagine mai cuprinzătoare și mai contextuală a situației locale;

181. evidențiază rolul esențial al autorităților locale și regionale (ALR) în funcționarea democrației și ca parte a sistemului de control și echilibru care stă la baza statului de drept; recunoaște că autoritățile locale și regionale se află în prima linie, confruntându-se direct cu provocări care pot afecta statul de drept și aplicabilitatea drepturilor fundamentale; subliniază că este important să se prevină orice ingerință nejustificată în activitatea autorităților locale și regionale și să se protejeze autonomia acestora, astfel cum este prevăzută la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 alineatul (3) din TUE, care recunosc autonomia regională și locală ca parte a identității constituționale a statelor membre, precum și la articolul 41 din Cartă, privind dreptul la o bună administrare;

182. este ferm convins că instituțiile UE trebuie să își îndeplinească obligațiile privind statul de drept și subliniază că evaluarea aderării instituțiilor UE la valorile consacrate la articolul 2 din TUE, inclusiv

coerența internă a Uniunii în susținerea acestor valori în toate politicile și acțiunile sale externe, este esențială pentru a proteja credibilitatea și legitimitatea UE; consideră că instituțiile UE trebuie să ofere un bun exemplu în ceea ce privește respectarea celor mai înalte standarde în materie de stat de drept; critică excluderea situației statului de drept din cadrul instituțiilor UE din sfera de aplicare a Raportului Comisiei privind statul de drept din 2025; solicită ca în viitoarele rapoarte privind statul de drept să fie inclus un capitol dedicat respectării de către UE a standardelor statului de drept, pe baza unui mecanism independent de evaluare;

183. invită Consiliul să facă dialogul său privind statul de drept, procesul prevăzut la articolul 7, precum și aplicarea Regulamentului privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept pe deplin transparente, mai interactive și mai orientate spre rezultate, inclusiv prin emiterea de concluzii detaliate și furnizarea de feedback cu privire la constatările Comisiei și ale Parlamentului; își exprimă regretul cu privire la incapacitatea Consiliului de a realiza progrese semnificative în cadrul procedurii în curs bazate pe articolul 7 alineatul (1) din TUE și consideră că orice întârziere suplimentară a Consiliului de a întreprinde acțiuni ar constitui o încălcare a principiului statului de drept chiar de către Consiliu;

184. îndeamnă Consiliul să se asigure că audierile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din TUE au loc cel puțin o dată pe durata fiecărei președinții; accentuează însă că această frecvență minimă nu trebuie interpretată și ca un plafon și că astfel de audieri nu ar trebui reduse la un simplu exercițiu de „bifare a unei căsuțe” care să permită unei președinții a Consiliului să se achite de responsabilități prin organizarea unei singure reuniuni oficiale, fără a viza în mod semnificativ acțiuni ulterioare; solicită Consiliului să publice procese-verbale detaliate după fiecare audiere și să formuleze recomandări concrete, precum și termene pentru punerea lor în aplicare; insistă ca Parlamentul să fie pe deplin implicat în toate procedurile legate de articolul 7 din TUE; subliniază că, și în lipsa unanimității, Consiliul poate continua procedura, mai ales prin adoptarea de recomandări concrete adresate statului membru în cauză, în special Ungariei, și subliniază că procesul nu ar trebui redus la audieri periodice fără o monitorizare substanțială sau rezultate concrete;

185. reiterează constatările rezoluției sale din 25 noiembrie 2025 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a existenței unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea; ia act de faptul că Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei pentru nerespectarea mai multor dispoziții ale Regulamentului european privind libertatea mass-mediei, precum și a anumitor cerințe prevăzute de Directiva serviciilor mass-media audiovizuale; subliniază că, în concluziile sale

în cauza C-829/24, Comisia/Ungaria, avocata generală Juliane Kokott a considerat că Ungaria a încălcat dreptul UE prin adoptarea unei legislații privind protecția suveranității naționale, care poate submina principiile fundamentale ale Uniunii, în special în ceea ce privește protecția împotriva ingerințelor politice străine; evidențiază că, în concluziile sale în cauza C-225/24, Parlamentul/Comisia, avocata generală Tamara Ćapeta a propus ca CJUE să anuleze decizia Comisiei de a ridica suspendarea fondurilor UE destinate Ungariei, exprimând astfel îngrijorări cu privire la respectarea condiționalității bazate pe statul de drept;

186. invită Comisia să consolideze legătura dintre instrumentele preventive și cele reactive și să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a remedia deficiențele statului de drept, inclusiv procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, articolul 7 din TUE, mecanismul general de condiționalitate și condițiile favorizante orizontale prevăzute în Cartă;

187. salută lista actualizată de verificare a îndeplinirii criteriilor privind statul de drept întocmită de Comisia de la Veneția și invită Comisia și Consiliul să o integreze pe deplin în procesele lor decizionale; invită Comisia să exploreze posibilitatea unei cooperări mai strânse cu Consiliul Europei pentru a promova acquis-ul Consiliului Europei și al UE legat de statul de drept împreună cu statele membre și în cadrul acestora, în toate cele patru capitole ale raportului anual privind statul de drept;

188. invită Comisia să asigure o coerență și o consecvență depline între toate instrumentele de raportare privind statul de drept, inclusiv raportul anual privind statul de drept, rapoartele privind extinderea și recomandările specifice fiecărei țări din cadrul semestrului european; subliniază necesitatea unei metodologii unificate și a unei coordonări strânse între direcțiile generale;

189. încurajează statele membre să promoveze o cultură a statului de drept prin campanii de sensibilizare, inițiative de informare și programe de educație civică privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale; evidențiază impactul potențial al dezinformării și al informațiilor eronate asupra funcționării democrației și a protecției drepturilor fundamentale; încurajează statele membre să dezvolte și să pună în aplicare programe cuprinzătoare de educație civică care să promoveze înțelegerea instituțiilor democratice, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în rândul cetățenilor de toate vârstele;

190. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a publica, aproximativ în același timp, toate rapoartele referitoare la statul de drept sau la drepturile fundamentale, cum ar fi rapoartele anuale privind respectarea Cartei sau raportul FRA, pentru a permite o dezbatere simultană cu privire la aceste aspecte; reiterează necesitatea unui

exercițiu similar în domeniul democrației; îndeamnă Comisia să asigure o largă difuzare a constatărilor sale în toate statele membre;

Ciclul anual privind statul de drept

191. reliefează că UE a elaborat un set cuprinzător de instrumente pentru a proteja statul de drept; insistă că o mai mare complementaritate între activitatea fiecărei instituții a UE și o responsabilitate sporită în ceea ce privește punerea în aplicare a acestor instrumente sunt esențiale; subliniază că invocarea repetată a necesității unor instrumente noi sau a unor elemente procedurale suplimentare nu trebuie să reprezinte un pretext pentru inacțiune sau pentru a amâna utilizarea deplină a instrumentelor deja disponibile; evidențiază că credibilitatea cadrului UE privind statul de drept nu depinde de multiplicarea mecanismelor, ci de voința politică și de capacitatea operațională de a valorifica la maximum potențialul mecanismelor existente, precum și de respectarea deplină și apărarea statului de drept chiar de către instituțiile UE în propriile lor acțiuni;

192. constată că propunerea privind un ciclu anual integrat referitor la statul de drept, menționată de președinta Comisiei în discursul privind starea Uniunii din 2025, precum și consolidarea legăturii dintre instrumentele bugetare și statul de drept în cadrul financiar multianual al Comisiei pentru perioada 2028-2034 sunt elemente aliniate la propriile propuneri ale Parlamentului și în concordanță cu necesitatea de a avansa cu punerea în aplicare eficace și coerentă a tuturor instrumentelor existente, precum și cu consolidarea cooperării între instituțiile UE;

193. încurajează o serie de îmbunătățiri, pe baza raportului Comisiei privind statul de drept, pentru a spori continuitatea, coordonarea și impactul ciclului anual privind statul de drept:

(a) stabilirea unei date specifice pentru publicarea anuală a raportului Comisiei privind statul de drept, de preferință în luna iunie, în vederea asigurării unei mai mari previzibilități și a planificării eficiente a activității atât a Comisiei, cât și a părților interesate relevante, prevăzând totodată o perioadă de tranziție adecvată, astfel încât să nu se perturbe calendarul intern existent al ciclului și să se asigure că se păstrează suficient timp și resurse.

(b) includerea în analiza sa privind statul de drept, atât în comunicarea generală, cât și în evaluările specifice fiecărei țări, a unor referințe la indicatori recunoscuți la nivel internațional și la surse autorizate comparabile, care să permită o evaluare mai cantitativă și bazată pe date și să contribuie la o mai mare transparență, comparabilitate și coerență metodologică între instrumentele UE de monitorizare a statului de drept;

(c) constatarea relevanței tabloului de bord privind justiția în Uniunea

Europeană ca sursă de date comparative;

(d) garantarea imparțialității în evaluarea Comisiei și în acțiunile ulterioare atunci când abordează aspecte legate de statul de drept în statele membre; asigurarea unui proces de evaluare imparțial în cadrul Comisiei, implicând direcția generală relevantă în pregătirea raportului; consolidarea cooperării Comisiei cu organismele UE și cele internaționale, pentru a-i permite să evalueze respectarea și menținerea statului de drept în cadrul instituțiilor UE;

(e) asigurarea formulării recomandărilor într-o manieră clară și precisă;

(f) clarificarea metodologiei care stă la baza formulării recomandărilor sale;

(g) distincția între recomandările referitoare la probleme grave și sistemice și celelalte observații, evidențiind astfel situațiile în care există un risc potențial de încălcare gravă și sistemică a statului de drept;

(h) corelarea recomandărilor identificate ca fiind grave și sistemice cu eliberarea fondurilor, plata acestora fiind condiționată de înregistrarea unor progrese demonstrabile, verificate prin mecanisme de monitorizare adecvate; identificarea clară a recomandărilor cu impact asupra intereselor financiare ale UE și monitorizarea corespunzătoare a acestora în temeiul Regulamentului privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept și al altor instrumente bugetare;

(i) evaluarea nu doar a gradului de punere în aplicare a recomandărilor anterioare, ci și, dacă este necesar, emiterea unor recomandări noi; nelimitarea evaluării la măsurarea progreselor înregistrate doar în raport cu anul de raportare precedent, ci oferirea unei evaluări care să reflecte evoluția generală de la publicarea recomandării inițiale, pentru a asigura un punct de referință clar pentru punerea în aplicare;

(j) includerea, în fiecare capitol de țară al raportului privind statul de drept, a unei secțiuni dedicate punerii în aplicare atât a hotărârilor CJUE, cât și a hotărârilor CEDO;

(k) includerea, în analiză, a unei secțiuni dedicate transpunerii și punerii în aplicare a legislației UE atunci când aceasta se referă la protejarea statului de drept;

194. subliniază că, într-o etapă ulterioară a ciclului, Parlamentul trebuie să își exercite pe deplin competențele și prerogativele care decurg din tratate prin rezoluția sa ca răspuns la raportul Comisiei privind statul de drept, care ar putea oferi o valoare adăugată concretă, și, în acest scop, propune ca rezoluția Parlamentului:

(a) să fie adoptată cel târziu până în luna martie, pentru a se asigura că contribuția sa poate fi luată în considerare în mod corespunzător;

(b) să utilizeze pe deplin structurile existente, în special DRFMG, pentru a organiza audieri și misiuni pe baza problemelor identificate de Comisie, care ar putea contribui apoi la elaborarea raportului Comisiei;

(c) să reunească cele mai relevante concluzii care reies din raportul Comisiei, din activitățile de monitorizare ale DRFMG, din dialogurile anuale ale Consiliului și din contribuțiile societății civile;

(d) să evidențieze bunele practici identificate în cadrul Reuniunii interparlamentare anuale la nivel de comisii privind statul de drept, în vederea sprijinirii statelor membre în punerea în aplicare a recomandărilor specifice;

(e) să evalueze punerea în aplicare a recomandărilor anuale anterioare ale Comisiei de-a lungul anilor, identificând tendințele și evoluțiile pozitive sau negative;

(f) să includă o analiză aprofundată a tuturor țărilor pentru care a fost activată procedura prevăzută la articolul 7 sau pentru care au fost identificate, în rapoartele Comisiei, preocupări grave și sistemice legate de statul de drept;

195. solicită ca, în faza finală a ciclului, Comisia să prezinte, pe lângă raportul anual privind statul de drept prezentat în cadrul sesiunii plenare din iunie, un raport de monitorizare structurat, într-un alt moment, cu privire la modul în care au fost luate în considerare rezoluția și recomandările Parlamentului; solicită, de asemenea, organizarea unui schimb de opinii specific cu Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne cu privire la acest raport de monitorizare;

196. solicită Consiliului să țină seama în mod corespunzător de constatările și recomandările prezentate în raportul Comisiei privind statul de drept, precum și de rezoluția Parlamentului adoptată ca răspuns la acesta; subliniază că aceste concluzii și recomandări ar trebui să se reflecte în mod corespunzător în deliberările și acțiunile de monitorizare ale Consiliului și să fie integrate în mod sistematic în evaluarea sa privind procedurile în curs în temeiul articolului 7 din TUE;

°

° °

197. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.